SZACHY

miesięcznik

Uczestnicy III Międzynarodowego Turnieju Szachowego w Sopocie. Siedzą (od lewej): O. Neykirch, B. Sebestyen, L. Herrmann, E. Arłamowski, G. Szilagyi, O. Troianescu. B. Koch, K. Makarczyk. Stoją (od lewej): S. Szabo, E. Gereben, B. Śliwa, W. Popov, W. Balcarek, K. Plater, T. Ciejka, J. Gadaliński.

NR 8 • SIERPIEŃ 1951

CENA 2 ZŁ

SZACHY

MIESIĘCZNIK

WYDAWANY PRZEZ GŁÓWNY KOMITET KULTURY FIZYCZNEJ

ROK VI — SIERPIEŃ 1951 — Nr 8

Kpt. Władysław Litmanowicz

III MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ SZACHOWY

Międzynarodowy Turniej Szachowy stał się u nas już doroczną, tradycyjną imprezą. W roku bieżącym trzeci po wojnie (Warszawa 1947 r., Szczawno-Zdrój 1950 r.) turniej międzynarodowy rozegrany został w Sopocie w okresie od 6 lipca do 1 sierpnia 1951 r.

Przygotowania do turnieju rozpoczęły się w Warszawie na długo przed datą otwarcia turnieju. Przez Sekcję Szachów G.K.K.F. wyłoniony został Komitet Organizacyjny, który działalnością swą objął wszystkie odcinki prac przygotowawczych i wykonawczych.

Bardzo trafny był wybór miejsca turnieju. Z uwagi na czas rozgrywania turnieju należało zapewnić uczestnikom takie warunki gry, w których na poziom zawodów nie wpływałyby w żadnym stopniu upały. Dlatego też fakt rozgrywania turnieju w odległości kilkudziesięciu metrów od wód Bałtyku przyczynił się w znacznym stopniu do tego, że fala upałów jaka w tym roku nawiedziła Polskę, nie dała się zbyt mocno we znaki uczestnikom turnieju. Ponadto podkreślić należy i ten fakt, że Sopot w okresie letnim jest miejscowością kuracyjną i wypoczynkową o wyjątkowo dużej frekwencji, co dało organizatorom turnieju możliwość jak najwspanialszej propagandy sportu szachowego. A możliwości te zostały w pełni przez Komitet Organizacyjny wykorzystane.

Ekipa bułgarska

Opierając się na doświadczeniach roku ubiegłego salę gry oddzielono od publiczności, dla której ustawiono olbrzymie tablice demonstracyjne w sercu Sopotu — na molo obok fontanny. Codziennie o godzinie 17-tej przed tymi tablicami gromadziły się setki osób, które z olbrzymim zainteresowaniem śledziły za partiami turniejowymi, przekazywanymi demonstratorom drogą radiową z biura Komitetu Organizacyjnego. Nadmienić należy, że wszystkie partie były demonstrowane wraz z komentarzami, które przygotowywała specjalna komisja (w składzie H. Szapiel, J. Jaszczuk i B. Wierzejewski). Codziennie o godz. 22.30 w programie ogólnopolskim Polskie Radio nadawało specjalną audycję reportażową z turnieju. Reportaże te opracowywali A. Bocheński i autor niniejszego artykułu.

Prasa krajowa w szczególności sportowa bardzo dużo miejsca poświęcała turniejowi, podając codziennie wyniki rozgrywek, omówienia aktualnego stanu tabeli, zamieszczając wywiady z uczestnikami i t. d.

Ekipa NRD

Omawiając stronę propagandową turnieju wspomnieć należy również o takich szczegółach, jak wydanie pamiątkowego znaczka turniejowego, pięknego wielokolorowego plakatu, który rozlepiony został w całym kraju oraz specjalnego kasownika pocztowego ,którym przez cały czas trwania turnieju posługiwał się Urząd Pocztowy w Sopocie.

Zawodnicy ulokowani zostali w Grand —Hotelu w Sopocie, gdzie też odbywały się rozgrywki. Warunki bytowe zawodników stały na wyjątkowo wysokim poziomie.

Ekipa węgierska

Nowością nie tylko dla stosunków wewnętrznych, ale i w skali międzynarodowej było poddanie wszystkich uczestników turnieju badaniom lekarskim przed rozpoczęciem turnieju, dwukrotnie w czasie jego trwa-

nia oraz po zakończeniu. Badania te, przeprowadzone przez Centralną Poradnię Medycyny Sportowej staną się niewątpliwie przedmiotem poważnej analizy naukowej a wyniki tej analizy pozwolą nam przekonać się o stopniu wyczerpania zawodników w czasie trwania turnieju szachowego. Badania te prowadzone były zarówno w kierunku fizykalnym, jak też i psychologicznym.

Turniej zgromadził na starcie reprezentantów Węgier, Bułgarii, Rumunii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Polski.

Po raz pierwszy po wojnie przybyli do Polski zawodnicy Bułgarii i N.R.D., co zostało w piękny sposób podkreślone w płomiennych przemówieniach powitalnych, wygłoszonych na otwarciu turnieju przez mistrzów Cwetkowa, kierownika ekipy bułgarskiej i mistrza dr. Herrmanna. Szczególnie przemówienie powitalne tego ostatniego pozostawiło po sobie niezapomniane wrażenie. Po piłkarzach i lekkoatletach przypadła kolej na szachistów w nawiązaniu serdecznych więzów przyjaźni ze sportowcami N.R.D.

Ekipa rumuńska

Z zawodnikami Węgier i Rumunii łączy nas stara znajomość. Z Węgrami bowiem rozegraliśmy w 1948 r. międzypaństwowe spotkanie na 12 szachownicach i dwa małe turnieje (w Łodzi i Katowicach). Ponadto Węgrów gościlimy u siebie i w Szczawnie Zdroju. Tam również barw Rumunii bronił dr. Troianescu, a w r. 1950 nasi mistrzowie Plater i Tarnowski gościli w Bukareszcie.

Jeżeli chodzi o obsadę personalną turnieju, to aczkolwiek jest ona wyraźnie słabsza od turnieju zeszłorocznego, to jednakże trzeba stwierdzić, że wszystkie ekipy zagraniczne są najsilniejsze, na jakie państwa te było stać w danej chwili przy uwzględnieniu rozpoczynającego się 4. VIII. 51 r. turnieju strefowego w Mariańskich Łaźniach.

Ekipa polska

Tak więc Węgrzy przysłali do Sopotu IV, V i VI szachownicę, albowiem pierwsza trójka (L. Szabo Barcza i Benkö) grać będzie w Mariańskich Łaźniach. Rumunię reprezentował po raz drugi dr. Troianescu oraz mistrz S. Szabo; Bułgarię O. Neykirch i W. Popov, N.R.D. — B. Koch i dr. L. Herrmann.

Barwy polskie reprezentowała pierwsza trójka z ubiegłych mistrzostw Polski tj. Balcarek, Plater i Makarczyk, dwaj zwycięzcy tegorocznych półfinałów mistrzostw Polski tj. Gadaliński i Śliwa oraz dr. Arłamowski i prof. Ciejka.

W ten sposób na starcie stanęło 16 zawodników. Przebieg turnieju był niezwykle emocjonujący. Wystarczy powiedzieć, że w ostatniej rundzie trzech zawodników miało szanse zajęcia pierwszego miejsca, z tego dwóch — na samodzielne zwycięstwo.

Czołówka turnieju ukształtowała się stosunkowo szybko. Już po sześciu rundach stanowili ją zwycięzcy turnieju, a mianowicie Gereben, Troianescu, Szilagyi, Popov, Makarczyk i Sebestyen. Za tą czołówką szła następna grupa, w skład której wchodzili Śliwa, Plater, Herrmann i Szabo. Pozostali stanowili grupę końcową. W następnych czterech rundach czołówka zdecydowanie odparła atak grupy środkowej. Jedynie Makarczyk i Popow zostali nieco zagrożeni. Na finiszu jednak potrafili oni utrzymać swoją pozycję. Natomiast Sebestyen, który przegrał cztery ostatnie partie pod rząd, odpadł aż na ósme miejsce.

Najlepiej finiszowali w turnieju Troianescu i Gereben. Troianescu osiągnął 6½ punktu z ostatnich siedmiu partii, wygrywając między innymi z Szilagyim, Popovem i Sebestyenem i remisując z Makarczykiem. Gereben w ostatnich ośmiu rundach zdobył 7 punktów, wygrywając m. in. z Troianescu i Sebestyenem. Słabiej finiszował Szilagyi, osiągając 4½ punktów z ostatnich siedmiu partii. Musiał on się na skutek tego zadowolić trzecim miejscem, mimo że spodziewano się go widzieć wyżej. Również i on sam, gdy po VIII rundzie zdecydowanie minął Gerebena spodziewał się, że nikt już nie zdoła wydrzeć mu zwycięstwa.

Z zawodników polskich najlepiej wypadł Makarczyk, którego gra pozostawiła bardzo dobre wrażenie. Dotychczas bardzo często wśród naszych mistrzów i kandydatów słyszeć można było zdanie, że zasadniczo u nas nie ma zawodnika, który gra zdecydowanie lepiej od pozostałych. Byli i tacy, którzy twierdzili, że nasza kadra, tj. pierwsza 10-ka względnie 12-ka reprezentuje mniej wiecej ten sam poziom. Dowodzono tego

w ten sposób, że poszczególni mistrzowie zajmowali w turniejach o mistrzostwo Polski bardzo różne miejsca.

Kolegium organizacyjne

Po turnieju sopockim tego rodzaju teoryjki niewątpliwie nie będą już lansowane. Makarczyk wykazał bowiem w sposób aż nadto wystarczający swą absolutną wyższość nad pozostałymi mistrzami polskimi. Najbardziej godnym podkreślenia jest fakt, że u Makarczyka winni się nasi wszyscy zawodnicy uczyć w pierwszym rzędzie niezwykłego spokoju, opanowania i wytrzymałości. Ani jedna porażka nie potrafiła wstrząsnąć naszym olimpijczykiem do takiego stopnia aby następną partię grał on o cień choćby gorzej od poprzedniej.

Wszyscy pozostali Polacy grali raczej źle. Stosunkowo zadawalająco wypadł Śliwa. Zawiódł natomiast mocno Plater. Tych dwóch zawodników spodziewaliśmy się widzieć w pierwszej ósemce.

Dziwny wydaje się nam wynik Balcarka. Mistrz Polski w pierwszych dziewięciu rundach zdobył 1½, w następnych sześciu 4 punkty! Dowodzi to niewłaściwego przygotowania się do turnieju. W przyszłości mistrz Balcarek powinien bezwzględnie na 2 tygodnie przed rozpoczęciem turnieju rozegrać jakiś mecz turniejowy, grając codziennie jedną partię, tak by rozegrać się akurat na rozpoczęcie turnieju.

Przejdźmy teraz do omówienia wyników turnieju ze szczegółowym uwzględnieniem gry każdego z uczestników.

Szczegółowe wyniki turnieju ilustruje tabela.

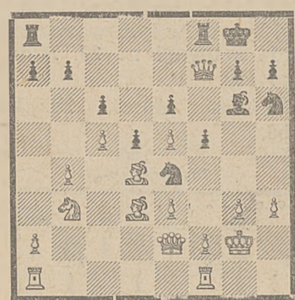
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
1. E. Gereben	●	1	½	½	0	1	½	1	½	1	1	1	1	1	1	1	12
2. O. Troianescu	0	●	1	1	½	½	½	1	1	1	1	1	1	½	1	½	11½
3. G. Szilagyi	½	0	●	½	1	1	1	½	1	½	1	½	1	½	½	1	10½
4. W. Popov	½	0	½	●	1	1	0	1	½	1	0	½	1	1	1	1	10
5. K. Makarczyk	1	½	0	0	●	0	½	1	½	0	1	½	½	1	1	1	8½
6. B. Koch	0	½	0	0	1	●	1	½	0	1	½	1	½	1	1	0	8
7. S. Szabo	½	½	0	1	½	0	●	1	0	1	0	0	½	1	1	1	8
8. B. Sebestyen	0	0	½	0	0	½	0	●	½	½	1	1	1	1	½	1	7½
9. O. Neykirch	½	0	0	½	½	1	1	½	●	½	½	½	0	½	0	1	7
10. B. Śliwa	0	0	½	0	1	0	0	½	½	●	0	1	½	1	1	1	7
11. L. Herrmann	0	0	0	1	0	½	1	0	½	1	●	0	½	1	1	0	6½
12. K. Plater	0	0	½	½	½	0	1	0	½	0	1	●	½	0	1	1	6½
13. W. Balcarek	0	0	0	0	½	½	½	0	1	½	½	½	●	0	1	1	6
14. E. Arłamowski	0	½	½	0	0	0	0	0	½	0	0	1	1	●	½	1	5
15 T. Ciejka	0	0	½	0	0	0	0	½	1	0	0	0	0	½	●	1	3½
16. J. Gadaliński	0	½	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	●	2½

Zwycięstwo mistrza klasy międzynarodowej Ernö Gerebena jest w pełni zasłużone. Podkreślić należy, że Gereben był faworytem turnieju od samego początku. Zdobycie przez niego czwartego miejsca w zeszłorocznych mistrzostwach Węgier tuż za Szabo, Barcza i Benkö, jak również zremisowanie obu partii z Bronsteinem w meczu Moskwa — Budapeszt, uzasadniało w zupełności opinię, że właśnie Gereben predystynowany jest na zwycięzcę turnieju sopockiego. Rzeczywistość całkowicie potwierdziła te przypuszczenia. Gereben od samego niemal początku objął prowadzenie w turnieju. Po przegranej z Makarczykiem w siódmej rundzie oddał na przeciąg trzech rund prowadzenie Szilagyi'emu, z którym jednakże szybko zrównał się, a objąwszy następnie ponownie prowadzenie nie dał się już nikomu wyprzedzić.

Gereben imponował wszystkim przede wszystkim olbrzymią pracowitością. W przeciwieństwie do większości zawodników Gereben siedział prawie przez cały czas przy szachownicy, a odchodził od niej tylko w momentach zupełnie jasnych. Gereben odznacza się niezwykłą różnorodnością debiutów i dlatego jest rzeczą niemal niemożliwą przygotować się do partii z nim. Gra Gerebena odznaczała się wyjątkową ostrością. Gereben od samego początku budował partię na współczesnych strategicznych założeniach, rezerwując sobie niemal zawsze możliwość koncentrycznego ataku na pozycję nieprzyjacielskiego króla. Doskonale czuł się on w skomplikowanych pozycjach, w których błysnął wspaniałym talentem kombinacyjnym.

Przykładem tego niech posłużą następujące dwie pozycje. W partii Balcarek — Gereben wytworzyła się po 19 posunięciu białych następująca pozycja:

Gereben

Balcarek

Nastąpiło dalej:

19.... Gg6—h5. 20. He2—e1, Se4—g5. 21. f2—f3, Gh5:f3+. 22. Wf1:f3, Hf7—h5! 23. He1—f1, Hh5:h3+. 24. Kg2—g1, Hh3—h5.

To jest silniejsze od 24.... S:f3+ 25. H:f3.

25. Gd3—e2.

Najlepsza odpowiedź, na 25. Wf4 nastąpiłoby 25... Sh3+. 26. Kg2, g5. i t. d.

25.... Sh6—g4. 26. Hf1—g2, Sg5:f3+. 27. Ge2:f3, g7—g5.

Wydawałoby się, że białe już uniknęły niebezpieczeństwa. Gereben jednak kontynuuje wspaniale atak.

28. a2—a4, a7—a6. 29. Sb3—d2, Hh5—g6. 30. Hg2—e2, h7—h5. 31. He2—d3, Kg8—g7. 32. b4—b5?

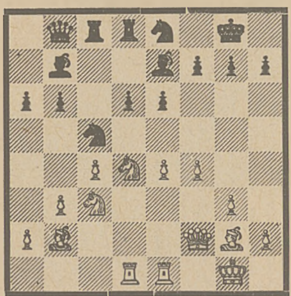
Białe niepotrzebnie otwierają pozycję.

32.... a6:b5. 33. a4:b5, Wa8:a1+. 34. Gd4:a1, f5—f4! 35. Hd3:g6+, Kg7:g6. 36. e3:f4, g5:f4. 37. b5:c6, b7:c6. 38. Ga1—d4, Kg6—f5 i czarne wygrały.

Mającą decydujące znaczenie dla zwycięstwa w turnieju partię z Troianescu Gereben przeprowadził z arcymistrzowską siłą.

Po 20 posunięciach wytworzyła się następująca pozycja.

Troianescu

Gereben

W tym momencie Gereben rozpoczyna decydujący atak.

21. g3—g4! g7—g6. 22. g4—g5, Se8—g7. 23. h2—h4, Wd8—f8. 24. Gg2—h3!

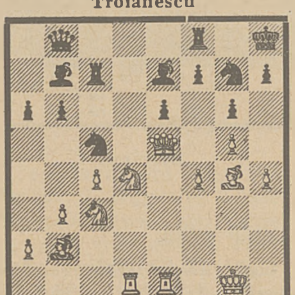
Aby nie dopuścić do f7—f6.

24..... Wc8 — c7. 25. Gh3 — g4, Hb8—e8. 26. Hf2—e3, Kg8—h8.

Lepsze szanse obrony dawało 26.... e5. 27. f:e5, d:e5. 28. Sd5!! G:d5. 29. e:d5, Sd7. 30. Hg3, chociaż i w tym wypadku pozycję białych można określić jako wygraną; natomiast błędem byłoby w tym wariancie grać 28... e:d4 z uwagi na 29. H:d4, Se6. 30. S:c7 itd.

27. e4—e5, d6:e5. 28. He3:e5, He8—b8.

Troianescu

Gereben

Teraz następuje wspaniałe zakończenie.

29. Sc3—d5!! Wf8—c8.

A nie 29... e:d5?? 30. H:g7+!, K:g7. 31. Sf5+, Kg8. 32. Sh6 mat.

30. Sd4:e6, Sc5:e6. 31. Gg4:e6, Ge7—c5+. 32. Kg1—h2, f7:e6. 33. Sd5:c7, Wc8:c7.

A nie 33... Hb8:c7? 34. Wd8+!!

34. Wd1—d7 i czarne poddały się.

Partia odznaczona została specjalną nagrodą za piękność.

Zdobywca drugiej nagrody mistrz klasy międzynarodowej dr O. Troianescu zaimponował przede wszystkim wyjątkowym bogactwem pomysłów, lekkością gry i błyskotliwością. Wszystkie jego plany i pomysły wychodziły mu ze zdumiewającą łatwością. Obserwatorowi z boku wydawać by się mogło, że Troianescu gra jak gdyby od niechcenia, że myśli o czym innym. Tak jednak grać potrafią tylko wielkie talenty. Tak właśnie należy określić Troianescu. To jest wielki, wspaniały talent, którego gra dzisiaj reprezentuje światowy poziom.

Oto mała próbka tego talentu.

Ciejka bardzo źle rozegrał białymi debiut przeciwko Troianescu. Nie mniej warto zobaczyć w jaki dowcipny sposób Troinescu wykorzystał błędy partnera.

Oto początek partii:

1. Sg1—f3, Sg8—f6. 2. c2—c4, g7—g6. 3. Sb1—c3, Gf8—g7. 4. e2—e4, d7—d6. 5. g2—g3?

Należało grać 5. d4.

5..... Gc8—g4! 6. h2—h3, Gg4:f3. 7. Hd1:f3, Sb8—c6. 8. d2—d3, Sc6—d4. 9. Hf3—d1, 0—0. 10. Gf1—g2, c7—c6. 11. Gc1—e3, Sf6—d7. 12. f2—f4?

Przegrywające posunięcie. Należało bezwzględnie grać 12. 0—0.

12..... Hd8—b6! 13. Hd1—d2, Sd4—c2+!! 14. Hd2:c2, Hb6:e3+. 15. Sc3—e2.

Jedyne.

15..... Sd7—c5. 16. Wa1—d1. Sc5—e6!

Punkt d4 jest już niepodzielnie w rękach czarnych.

17. Hc2—d2, He3—b6.

Wymiana Hetmanów ułatwiłaby białym obronę.

18. d3—d4, c6—c5! 19. d4—d5, Se6—d4. 20. Se2—c3?

Należało bezwzględnie wymienić Skoczka d4.

20..... Hb4!

I białe wygrywają piona c4 i partię (jeśli 21. b3?? to 21... Sf3+!! i 22... G:c3).

Warto jeszcze przyjrzeć się, w jaki sposób Troianescu w gorszej pozycji w partii z Popovem ofiarą jakości przechyla natychmiast szansę na swoją stronę:

Patrz diagram wyżej

Popov zlekceważywszy możliwości ofiary jakości zagrał w tej pozycji.

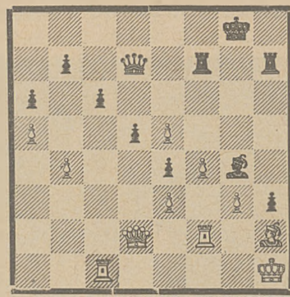
37..... Gg4—f3+?

Nastąpiło:

38. Wf2:f3!, e4:f3. 39. Wc1—f1. Hd7—f5. 40. Hd2—f2.

Po 40. W:f3, He4. 41. Hf2, H:b4 czarne w dalszym ciągu mają przewagę.

Popov

Troianescu

40..... Hf5—e4. 41. Hf2:f3, Wh7—g7!

Po 41.... H:b4 szybko decyduje marsz pionów 42. g4 i 43. f5.

42. Hf3:e4, d5:e4. 43. f4—f5!, Wg7—g4!

Czarne blokują piona g4 i zarazem nie dopuszczają do wprowadzenia przez białe do gry zamkniętego narazie Gońca; na 43... Wg5 nastąpiłoby 44. g4!, W:g4. 45. e6, Wf8. 46. Gd6 z wygraną białych.

44. f5—f6, Wf7—c7. 45. e5—e6.

W przeciwnym razie następuje 45..... Kf7.

45..... c6—c5.

Czarne ofiarowują piona, aby z pola c6 zaatakować groźne białe piony.

46. b4:c5, Wc7—c8?

Po 46.... Kf8! partia prawdopodobnie zakończyłaby się remisem; teraz białe w piękny sposób wygrywają.

47. Wf1—f5, Kg8—f8. 48. Wf5—h5!, Kf8—g8. 49. Wh5—h4!!, Wg4—g6.

49.... W:h4? przegrywało natychmiast 50. g:h4, W:c5? 51. f7+, Kg7. 52. f8H+, K:f8. 53. Gd6+ i 54. G:c5.

50. Wh4—f4, Kg8—f8. 51. Wf4—h4, Kf8—g8. 52. f6—f7+, Kg8—g7. 53. Wh4:e4, Wg6—g5.

Lepsze było 53.... Wf6.

54. g3—g4!

Teraz do gry wkracza nareszcie biały Goniec.

54..... Wg5:c5. 55. Gh2—e5+, Kg7—g6. 56. Ge5—d6, Wc5—c1+. 57. Kh1—h2, Wc8—h8. 58. f7—f8S+!!

Jeśli 58. f8H to 58..... Wc2+. 59. Kg3, W:f8 i białe mają trudności.

58..... Kg6—g5. 59. Gd6—e7+, Kg5—h6. 60. g4—g5+, Kh6—h5. 61. g5—g6.

Z groźbą Wh4 mat.

61.... Wc1—c2+. 62. Kh2:h3, Kh5—h6. 63. We4—h4+, Kh6—g7. 65. Wh4:h8, Kg7:h8. 66. Ge7—f6+, Kh8—g8. 67. e6—e7 i czarne poddały się.

Zdobywca trzeciej nagrody mistrz G. Szilagyi przez długi czas był obok Gerebena najpoważniejszym kandydatem na zwycięzcę turnieju. Dopiero 2 stracone punkty na przestrzeni od 9 — 12 rundy odrzuciły go na trzecie miejsce.

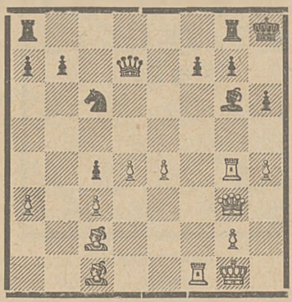
Szilagyi to gracz wybitnie pozycyjny, doskonale rozgrywający końcówki. Jego poważnym mankamentem jest zbytnia nerwowość i słaba oporność psychiczna na czasowe niepowodzenie. Osiągnięty przez niego wynik daje mu pełne prawo do ty-

tułu mistrza klasy międzynarodowej, który niewątpliwie zostanie mu obecnie przez F. I. D. E. nadany.

Styl gry Szilagyi'ego doskonale ilustruje następująca partia z Szabo.

Po 23 posunięciach wytworzyła się na szachownicy następująca pozycja.

Szabo

Szilagyi

Szilagyi decyduje się na oddanie jakości, słusznie oceniając pozycję czarnego Króla za mocno osłabioną, a Gońca g6 za najpoważniejszego jego obrońcę.

Nastąpiło:

24. Wg4:g6!, f7:g6. 25. e4—e5!

To jest lepsze od natychmiastowego 25. H:g6, gdyż czarne wówczas bronią się w następujący sposób: 25.... He8. 26. Wf7, Se7. 27. Hh5, Wf8 itd.

25...... g6—g5

Groziło 26. H:g6 z nieuchronnym matem. Na 25.... He6 nastąpiłoby 26. d5 na 25.... He8 natomiast 26. G:g6.

26. h4:g5, Wa8—f8. 27. Wf1—e1, Hd7—e6. 28. Hg3—h4, Sc6—e7. 29. g5:h6, g7—g6. 30. Gc1—g5, Se7—d5. 31. Hh4—g3, Kh8—h7.

Groziło 32. h7, Wg7. 33. Gh6.

32. Gc2—e4, Wf8—f5. 33. Gg5—d2.

Po 34. G:f5?? g:f5 białe przegrywają z uwagi na groźbę 35..... Hg6.

33..... Wf5—f7. 34. Hg3—h3!, He6—c6.

Po 34.... H:h3. 35. g:h3, Sf4. 36. G:f4, W:f4 białe wolne piony decydują o przegranej czarnych.

35. e5—e6, Wf7—f6. 36. Ge4—f3, Hc6—d6. 37. We1—e5, Sd5—e7. 38. Gd2—g5, Wf6—f8. 39. Hh3—h4, Se7—f5. 40. Hh4—e4, b7—b6. 41. e6—e7, Wf8—b8.

Czarne nie mają już żadnej obrony. Na 41.... We8 nastąpiłoby 42. W:f5! g:f5. 43. H:f5+, Hg6. 44. Ge4! i czarne nie mają odpowiedzi na groźbę 45. He5.

42. e7—e8H, Wg8:e8. 43. We5:e8, Wb8:e8. 44. He4:e8, Hd6—c7. 45. Gg5—f6, Kh7:h6. 46. He8—f8+ i czarne poddały się.

A oto jeszcze jeden piękny przykład gry Szilagi'ego.

Końcówka partii Koch — Szilagyi po 60 posunięciach białych wyglądała w sposób następujący:

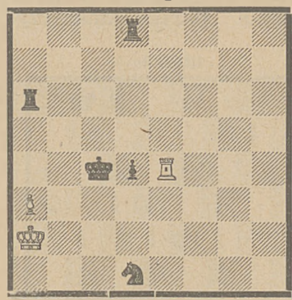
Patrz diagram wyżej

Szilagyi zakończył partię pięknym manewrem.

60... Wd8—a8. 61. Sd1—b2+ Kc4—c3. 62. a3—a4, Wa8—h8. 63. We4—e5 Wa6—c6. 64. We5—b5, Wh8—h2. 65. Ka2—a3, Wh2—h1. 66. Ka3—a2, Kc3—c2. 67. f4—f5, Wc6—c3!!

I białe poddały się, grozi bowiem mat w dwóch posunięciach 68.

Szilagyi

Koch

Wa1+, K:a1. 69. Wa3 mat.

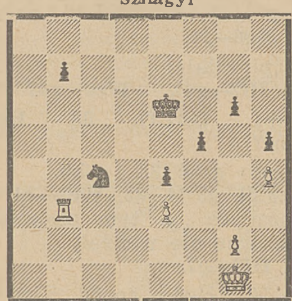
Zdobywca czwartej nagrody W. Popov to największa niespodzianka turnieju. Do ósmej rundy Popov prowadził na zmianę z Gerebenem i Szilagyim. Następnie przeżył trzy ciężkie rundy, w których zdobył zaledwie pół punktu. Wyglądało już tak, że ten niezwykle sympatyczny zawodnik załamie się i spadnie na dalekie miejsce. Jednakże Popov potrafił zdobyć się na piękny finisz i w ostatnich czterech rundach osiągnął trzy punkty, umacniając się na czwartym miejscu z dużą przewagą punktową nad następnym w tabeli. Warto podkreślić, że Popov do tego czasu posiadał tytuł kandydata na mistrza i uzyskany przez niego wynik w Sopocie niewątpliwie spowoduje nadanie mu przez Bułgarski Komitet Kultury Fizycznej tytułu mistrza.

Popov jest zawodnikiem niezwykle niebezpiecznym, w nieubłagany sposób wykorzystujący błędy partnerów.

W jednej partii jednakże, mającej dla niego duże znaczenie, a mianowicie w partii przeciwko Szilagyi, decydującej o zajęciu trzeciego miejsca. Popov nie wykorzystał błędu przeciwnika.

W partii tej po 46 posunięciu białych wytworzyła się wyjątkowo ciekawa końcówka.

Szilagyi

Popov

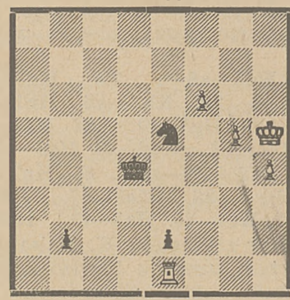
Nastąpiło:

46... b7—b6. 47. Kg1—f2, Ke6—d5. 48. Kf2—g3, Kd5—c5. 49. Kg3—f4 b6—b5. 50. Kf4—g5, b5—b4. 51. Kg5:g6, f5—f4. 52. e3:f4, e4—e3. 53. Wb3—b1, Sc4—d2. 54. Wb1—e1, Kc5—d4. 55. f4—f5, b4—b3. 56. f5—f6, Sd2—c4. 57. Kg6:h5.

Błędem byłoby 57. f6 z uwagi na 57... Se5+ i 58... S:f6, po czym czarne wygrywają

57... Sc4—e5. 58. g2—g4, b3—b2. 59. g4—g5, e3—e2?

Szilagyi

Popov

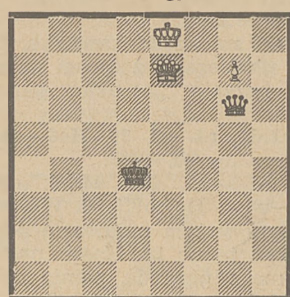
Błąd, który powinien kosztować przegraną. Należało grać 59.... Sd3 i po 60. Wb1, e2. 61. f7, e1H. 62. W:e1. S:e1. 63. f8H, b1H wytworzyłaby się pozycja taka jak w partii po 63 posunięciu. Jednakże Popov miał tu okazję wygrać partię w sposób następujący: 60. f7!!, S:f7. 61. g6, Sd6! (Jeśli 61... Se5 to 62. g7, Sd3. 63. g8H, S:e1. 64. Hb1+ i 55. H:e1 z łatwą wygraną białych) 62. Kg4!! (a nie 62. Kg5, Se8. 63. Kf4, Sg7!!. 64. Kf3, Kd3. 65. Wb1, Sh5!!. 66. Wb1, Kc2. 67. W:b2+, K:b2. 68. K:e2, Sf4+. 69. Kf3, S:g6. 70. h5, Se5+. 71. Kf4, Sf7 remis) 62.... Se8. 63. h5, Ke3. 64. Wb1! i białe wygrywają.

60.g5—g6?

To posunięcie kosztowało Popova utratę trzeciego miejsca. Jak to wyżej wykazano należało grać 60. f7!!

60... Se5—f3. 61. We1—h1, e2—e1H. 62. Wh1:e1. Sf3:e1. 63. f6—f7, b2—b1H. 64. f7—f8H, Se1—d3. 65. Kh5—h6, Sd3—e5. 66. h4—h5, Hb1—c1. 67. Kh6—h7, Hc1—c7+. 68. Hf8—g7, Hc7—b6. 69. Hg7—e7, Hb6—b8. 70. g6—g7, Hb8—b1+. 71. Kh7—h8, Se5—g6+. 72. h5:g6, Hb1—h1+. 73. Kh8—g8, Hh1—d5+. 74. Kg8—f8, Hd5—f5+. 75. Kf8—e8, Hf5:g6+.

Szilagyi

Popov

76. Ke8—f8?

Ponowny błąd. W tym momencie białe znów miały możność wygrania partii w sposób następujący: 76. Kd8, Hb6+. 77. Hc7, Hf6+. 78. Kc8, Ha6+. 79. Kb8, Hb5+. 80. Ka7, Ha4+. 81. Kb7 i teraz czarne musiałyby grać 81... He8, po czym następuje 82. Hb6+!! i jeśli czarny Król staje na e4, c3 lub c4 to 83

Hc6+, jeśli 82... Ke5 to 83. He3+ wreszcie jeśli 82... Kd5 to 83. g8H+!!, H:g8. 84. Hb3+.

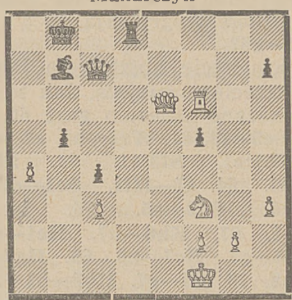
76... Hg6—f5. 77. Kf8—g8, Hf5—d5+, 78. He7—f7?

Teraz już jest remis, natomiast po 78. Kf8, Hf5+. 79. Ke8 mogło nastąpić to, co wyżej zostało wykazane.

78... Hd5—a8+. 79. Kg8—h7, Ha8—h1+. 80. Kh7—g6, Hh1—g2. 81. Kg5—f6, Hg2—f3+. 82. Kf6—g6, Hf3—g2+. 83. Kg6—f6, Hg2—f3+. 84. Kf6—e7, Hf3—a3+. 85. Ke7—e8, Ha3—a8+. 86. Ke8—e7, Ha8—a3+. 87. Ke7—f6. Ha3—f3+ remis.

Pierwszy z Polaków K. Makarczyk grał w tym turnieju bardzo dobrze. Zaryzykuję nawet twierdzenie, że był to jego najlepszy turniej po wojnie. Makarczyk imponował przede wszystkim spokojem i to zarówno przy szachownicy, jak też i po partii, bez względu na jej wynik. Nawet nieszczęśliwa przegrana z Szilagyim przez przekroczenie czasu nie potrafiła wytrącić go z równowagi. A była to rzeczywiście pechowa dla Makarczyka partia. Będąc w najwyższym niedoczasie (wtedy jak wiadomo nasz olimpijczyk nie tylko czuje się doskonale, ale gra jak w natchnieniu), Makarczyk zastawił przeciwnikowi bardzo złośliwą i daleko obliczoną pułapkę.

Makarczyk

Szilagyi

W tej pozycji Szilagyi zagrał:

34. Sf3—d4.

Nastąpiło:

34... Wd8:d4!

Jedyna szansa Makarczyka, to w swoim niedoczasie z uwagi na przegraną pozycję „oszukać" przeciwnika.

35. c3:d4, c4—c3, 36. He6—e8+.

Wygrywało 36. Wf7!

36.... Kb8—a7, 37. a4:b5, c3—c2. 38. b5—b6+, Hc7:b6!! 39. Wf6:b6.

Szilagyi w tym momencie dopiero zauważył, że na 39. Ha4+ następuje piękna odpowiedź, pointa kombinacji Makarczyka 39.... Ga6+ z wygraną czarnych.

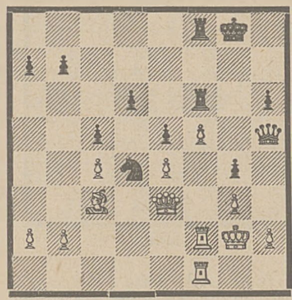
39.... c2—c1H+ 40. Kf1—e2

i w tym momencie Makarczyk przekroczył czas, gdyż aczkolwiek zdążył zrobić posunięcie 40... Ka7:b6 to jednak kontrolna chorągiewka spadła nim zdążył on nacisnąć zegar. Rzecz jasna, że wytworzona pozycja dawała Makarczykowi pewne remis.

Makarczyk w czasie turnieju wygrał kilka doskonałych partii i to zarówno w stylu pozycyjnym, jak też i w wyniku ładnych rozstrzygnięć taktycznych.

Przykładem wyjątkowej intuicji i wyczucia pozycyjnego może służyć zakończenie partii Makarczyk — Ciejka.

Ciejka

Makarczyk

W tej pozycji Ciejka „wygrywa" jakość, po czym partia jego rozlatuje się.

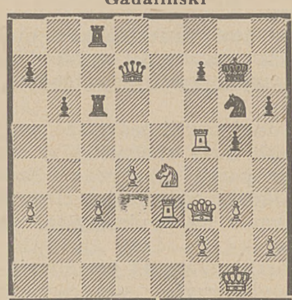
25... Sd4—f3?. 36. Wf2:f3!, g4:f3+. 27. He3:f3, Hh5—f7.

Po wymianie hetmanów białe piony na skrzydle królewskim również decydują o wyniku partii.

28. b2—b3, a7—a6. 29. g3—g4, Kg8—h7. 30. h2—h4, Wf8—g8. 31. Gc3—d2, Hf7—g7, 32. g4—g5, Wf6—f8. 33. g5—g6+, Kh7—h8. 34. Hf3—h5, Wf8—f6. 35. Gd2:h6, Hg7—h7. 36. Kg2—h2 i czarne poddały się.

A oto przykład pięknego taktycznego rozstrzygnięcia partii.

Gadaliński

Makarczyk

W tej pozycji Gadaliński zagrał

30.... Sg6—f4.

Nastąpiło dalej

31. Hf3—g4!, We6—g6?. 32. Wf5:f7+!, Hd7:f7. 33. Hg4:c8, Wg6—e6?

Należało grać 33.... Sh5.

34. g3:f4, g5:f4. 35. We3—e1!!

Związanych z tym posunięciem gróźb czarne nie widziały.

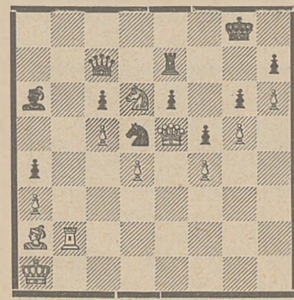
35.... Hf7—e7.

Jeśli 35... Hg6+ to 36. Kh1 i nie wolno grać 36.... W:e4 z uwagi na 37. Wg1. Jeśli zaś 35.... W:e4 to naturalnie najpierw 36. Hg4+ a potem dopiero 37. W:e4.

36. f2—f3, We6—g6+. 37. Kg1—h1, He7—h4. 38. We1—g1, Wg6:g1+. 39. Kh1:g1, Hh4—e1+. 40. Kg1—g2, He1—e2+. 41. Se4—f2 i czarne poddały się.

Makarczyk jest jedynym zawodnikiem, który pokonał zwycięzcę turnieju Gerebena. Warto zobaczyć, jakie efektowne zakończenie miała ta partia.

Gereben

Makarczyk

Nastąpiło teraz:

66. Ga2:d5, c6:d5.

Jeśli 66... e6:d5? to 67. Wb8+, H:b8. 68. H:e7, Hf8. 69. He6+, Kh8. 70. Sf7+, Kg8. 71. Se5+, Kh8. 72. Sd7 i następuje nieuchronny mat na g7.

67. Wb2—b6, Hc7—a7.

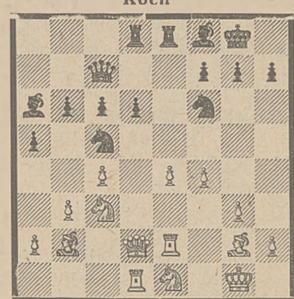
Jedyne. Na 67.... Gc8 nastąpiłoby 68. S:c8, H:c8, 69. Wb8 lub 68... H:e5. 69. S:e7+ i 70. d:e5.

68. Sd6:f5!, e6:f5. 69. Wb6—b8+, Ha7:b8. 70. He5:b8+, Kg8—f7. 71. Hb8—h8, We7—e1+. 72. Ka1—b2, Ga6—c4. 73. Hh8:h7+, Kf7—e6, 74. Hh7:g6+ i czarne poddały się.

Koch, Szabo i Sebestyen obok Makarczyka reprezentowali na turnieju starszą generację. Nic też dziwnego, że trójka ta była specjalnie groźna w skomplikowanych pozycjach, które rozwiązywali oni w mistrzowski sposób. Szczególnie mistrz. klasy międzynarodowej Koch, który w pierwszych ośmiu rundach zdobył zaledwie trzy punkty, w drugiej części turnieju rozegrał się na dobre i osiągając 5 punktów z ostatnich 7 partii sprawił niejednemu mistrzowi, pretendującemu na wysoką nagrodę nieprzyjemną niespodziankę. Koch był postrachem polskich zawodników, którym oddał zaledwie 1½ punktu, zdobywając 5½.

Oto typowe dla Kocha zakończenie partii z Ciejką.

Koch

Ciejka

W tej napozór równej i spokojnej pozycji Koch przeprowadza bardzo ostry szturm:

Nastąpiło

19.... b6—b5. 20. c4:b5, c6:b5. 21. Sc3—d5, Sf6:d5. 22. e4:d5.

Lepsze było 22. H:d5, chociaż wówczas słabość piona e4 daje się białym mocno we znaki. Czarne grają wtedy 22.... b4 i następnie 23.... Gb7.

22.... b5—b4. 23. We2:e8, Wd8:e8. 24. Gg2—f1, Ga6:f1. 25. Kg1:f1, Hc7—d7.!

Słabość białych pól w pozycji białych nagle decyduje o losie partii.

26. Se1—f3, Hd7—b5+, 27. Kf1—g1.

Jedyne.

27.... We8—e2, 28. Hd2—d4.

I znów jedyna odpowiedź. Na 28. Hc1 nastąpiłoby 28... Sd3.

28.... Sc5—e4. 29. Sf3—d2?

Błąd popełniony w ciężkiej pozycji. Czarne figury wdarły się do obozu przeciwnika. Białe powinny grać 29. Wc1! z groźbą 30. Wc8 i 31. H:g7 mat. Mogło wówczas nastąpić 29.... Hd7. 30. Hd3, W:b2. 31. H:e4, W:a2 itd. Natomiast tak samo poważnym błędem byłoby 29. We1? z uwagi na dowcipną odpowiedź 29.... Sd2!!.

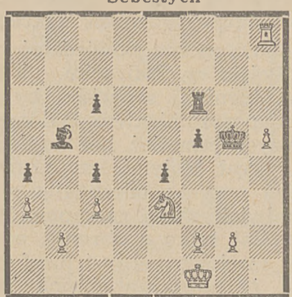
29... Se4:d2.

Białe poddały się z uwagi na to, że po 30. W:d2 następuje 30.... We1+ i 31.... Hf1 mat.

Mistrz rumuński Szabo zaimponował wspaniałym finiszem. W pięciu rundach zdobył on 4½ punktu i dopiero porażka z Kochem w ostatniej rundzie zatrzymała go w triumfalnym marszu na piąte miejsce.

A oto piękne zakończenie partii Szabo — Sebestyen.

Sebestyen

Szabo

W tej pozycji Szabo zagrał:

42. Wh8—g8+.

Nastąpiło dalej:

42.... Kg5:h5.

Jeśli 42... Kf4 to 43. Wg6, jeśli zaś 42... Kh6 to 43. g4!

43. Se3:f5!!, Wf6—g6.

Groził mat 44. g4

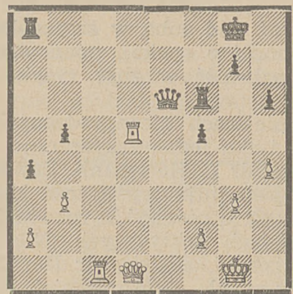
44. Sf5—g3+

i czarne poddały się, gdyż następuje 45. W:g6 i 46. S:e4.

Mistrz. węgierski Sebestyen raczej zawiódł. Przez długi czas utrzymywał się on w czołówce i spodziewano się widzieć go w pierwszej czwórce. Tymczasem w ostatnich czterech rundach poniósł on dotkliwe porażki i to właśnie z zawodnikami, znajdującymi się na czele tabeli (Gereben, Popov, Makarczyk, Troianescu). W ten sposób spadł on na ósme miejsce. Sebestyen reprezentuje jednak bardzo wysoką klasę. Szczególnie niebezpieczny jest on w grze środkowej, gdzie za wszelką cenę dąży do taktycznych rozstrzygnięć.

Oto przykład ciężkofigurowego pojedynku z partii Plater—Sebestyen, wspaniale rozegranego przez mistrza węgierskiego.

Sebestyen

Plater

W tej pozycji białe zagrały

27. Wd5:b5

po czym nastąpiło

27.... f5—f4!!. 28. Hd1—f3, Wa8—d8

Czarne nie chcą dopuścić do wymiany hetmanów, którą białe zamierzały osiągnąć przez 29. Hd5.

29. g3—g4, a4—a3. 30. g4—g5, Wf6—f7. 31. Kg1—h2, h6:g5. 32. h4:g5. Wf7—d7! 33. Wc1—c6?

Białe tworzą siatkę matową, ale czarne czynią to szybciej.

33.... He6—e1. 34. g5—g6?

Decydujący błąd, popełniony w niedoczasie. Należało grać 34. Wf4! i po 34... Wd2 (jeśli 34... Wd1 to 35. Hg2) 35. W:f4, W:f2+. 36. H:f2, Wd2, partia zakończyła by się remisem.

34... Wd8—d2!

Błędem byłoby natychmiastowe 34... Wd1, gdyż po 35. Wg5! czarne nie mają możliwości kontynuowania ataku.

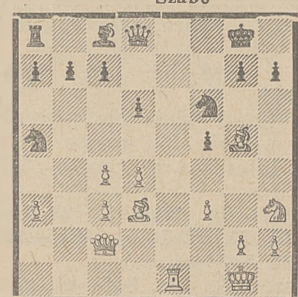
35. Kh2—g2, Wd2—d1

i w tej beznadziejnej sytuacji białe przekroczyły czas.

Mistrz bułgarski O. Neykirch zdobył w tym turnieju tytuł „króla remisów". Myliłby się jednak ten, kto powiedziałby, że Neykirch gra spokojnie. Neykirch reprezentuje niezwykle ostry styl gry. Doznawszy jednak na początku turnieju poważnych niepowodzeń (2½ punktu z 8 partii) zaczął grać ostrożnie, wreszcie w ostatnich czterech rundach zdobył 3 punkty.

Oto mała próbka jego stylu gry.

Szabo

Neykirch

W tej pozycji Szabo zagrał.

15.... h7—h6

po czym nastąpiło:

16. Gg5:f6, Hd8:f6. 17. We1—e8+, Kg8—f7.

Naturalnie nie 17... Kh7? z uwagi na 18. W:c8, W:c8. 19. G:f5+.

18. Hc2—e2, b7—b6. 19. Sh3—f4, Gc8—b7. 20. We8—e6, Hf6—g5. 21. g2—g3.

Lepsze było natychmiastowe 21. W:d6! i czarnym nie wolno bić ani Wieży ani Skoczka.

21.... Sa5—c6. 22. We6:d6, Hg5—e7.

Naturalnie po 22... c:d6. 23. He6+, Kf8. 24. Sg6+ białe łatwo wygrywają.

23. Wd6—e6, He7—d7. 24. Gd3:f5, Kf7—g8.

Groziło 25. Wf6+.

25. d4—d5, Sc6—a5. 26. He2—e4, Hd7—d8.

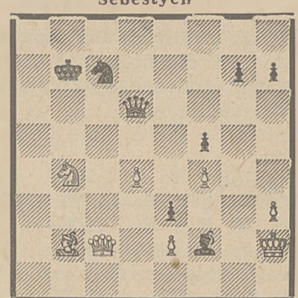
Czarne są zupełnie bezradne. Groziło m. in. 27. Gh7+, Kh8. 28. Sh6+, K:h7. 29. Sf8+ i 30. S:d7.

27. Gf5—g6, Kg8—f8. 28. He4—f5+, Kf8—g8. 29. Gg6—f7+, Kg8—h8. 30. Sf4—g6+ i czarne poddały się.

Drugi z kolei zawodnik polski B. Śliwa miał w tym turnieju wzloty i upadki. Jednym słowem grał nierówno. Kierownictwo drużyny polskiej zastanawiało się nad przyczyną tego zjawiska. Wysuwano szereg powodów, m. in. takie, że Śliwa od 1948 r. nie grał w poważnym turnieju, że jest niewytrzymały nerwowo itd. Nie negując część prawdy zawartej w tych twierdzeniach, piszącemu te słowa wydaje się, że sedno sprawy tkwi w zgoła innym zjawisku. Otóż Śliwę w tym turnieju poniósł zbytni temperament. Chciał on za wszelką cenę wygrać każdą partię, a ponieważ pierwsze dwie partie wygrał on rzeczywiście w wysokim stylu, przeto sądził zapewne, że seria jego zwycięstw winna się posuwać w dalszym ciągu. Tymczasem już w trzeciej run dzie Śliwa musiał uchylić czoła przed Kochem. Jeśli teraz dodać do tego ten fakt, że Śliwa po przegranej gra nieco słabiej, to zrozumiałym się stanie, dlaczego w następnych dwóch rundach popełnił rażące błędy. które spowodowały przegraną z Gerebenem i remis w wygranej pozycji z Sebestyenem.

Oto pozycja z partii Śliwa — Sebestyen.

Sebestyen

Śliwa

Tu Śliwa zagrał.

41. Sb4—d3

na co Sebestyen odpowiedział nie

zupełnie dokładnie

41..... Sc7—e6.

Lepsze było bowiem 41.... Hg6, na co nastąpiłoby albo 42. S:f2, g:f2. 43. Hd1 z równą grą, albo 42. Hb3+, Ka7. 43. Ha4+ z wiecznym szachem. Na skutek popełnionej przez partnera niedokładności Śliwa ma możliwość wygrania partii.

42. Hc2—b3+.

Zapisane posunięcie.

42..... Kb7—a8.

Jeśli 42... Kc8 to 43. Ga3, Ha6. 44. d5, Sd8. 45. d6 z łatwą wygraną białych.

43. Hb3—a2+, Ka8—b8. 44. d4—d5?

Błąd po którym już nie ma wygranej. Naturalnie wygraną dawało 44. Ga3! Chodzi bowiem o to by czarnemu Hetmanowi uniemożliwić manewr Hg6. Jeśli czarne grają wówczas 44.... Ha6 to 45. Hb3+, Kc8. 46. d5, Sc7. 47. d6, z łatwą wygraną białych.

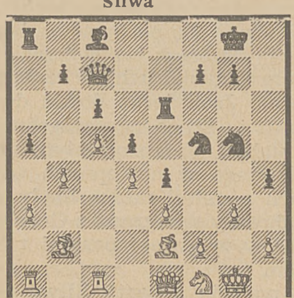
44..... Se6—c7. 45. Gb2—e5, Hd6—g6. 46. Sd3:f2, e3:f2. 47. Ha2—a1, Kb8—c8. 48. d5—d6, Hg6—g1+. 49. Ha1:g1, f2:g1H+. 50. Kh2:g1, Sc7—e8. 51. Kg1—f2, Kc8—d7. 52. Kf2—g3, g7—g6. 53. Kg3—h4, h7—h6. 54. e2—e3, Se8:d6. 55. Ge5—g7, Sd6—f7. 56. Kh4—g3 — remis.

Nie wygrywało już teraz 56. G:h6, S:h6. 57. Kg5, Sf7. 58. K:g6, Ke6, gdyż po doprowadzeniu przez białe piona h7 czarne grają Sh8 i Skoczka tego białym nie wolno będzie zabić z uwagi na Kf7.

Błąd popełniony przez Śliwę w 44 posunięciu był tym bardziej przykry, że miał miejsce w dogrywce i był rezultatem niedokładnej analizy.

Dla kontrastu przytaczam piękne zakończenie partii Gadaliński — Śliwa.

Śliwa

Gadaliński

Przewaga czarnych jest oczywista. Na białego Króla napada 5 czarnych figur, a bronić go mogą jedynie 3 białe figury.

Zakończenie partii nosi charakter pogromu.

Nastąpiło:

24. Ge2—g4, We6—g6. 25. Gg4—h5, Sf5—h6. 26. Kg1—h1, Gc8—g4.

W ten sposób biały Król pozbawiony zostaje najpoważniejszego obrońcy. Na 27. G:g6 nastąpi 27.... Gf3+, 28. Kg1, Sh3 mat.

27. Gh5:g4, Sh6:g4. 28. Wc1—c2, Wg6—h6. 29. f2—f4.

Białe nie mają żadnej obrony.

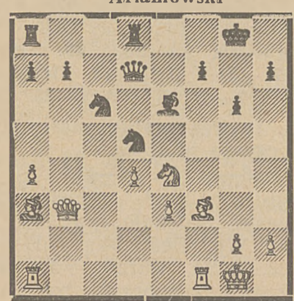
29... e4:f3. 30. g3:h4, Sg5—e4. 31. h2—h3, f3—f2. 32. He1—e2, Wh6:h4. 33. Kh1—g2, Sg4—h2!!. 34. He2:f2, Se4:f2. 35. Wc2:f2, Sh2:f1 i białe poddały się.

Opierając się na przebiegu turnieju i wynikach Śliwy należy stwierdzić, że Śliwa w dalszym ciągu jest jednym z naszych asów atutowych. Musi on jednakże bezwzględnie popracować nad sobą w szczególności, jeśli chodzi o spokój, opanowanie i powściągliwość w zbyt ryzykownej grze.

Na miejscach nienagrodzonych figuruje tylko jedno zagraniczne nazwisko — dr L. Herrmann. Zawodnik ten reprezentuje typ gracza kombinacyjnego, o niezwykle rozwiniętych zdolnościach taktycznych. Nie było prawie partii, gdzieby dr Herrmann nie ofiarował przynajmniej jednej figury. W ten sposób dr Herrmann wygrał z Arłamowskim, Ciejką, Popowem i Szabo.

Doskonale charakteryzuje jego styl gry następujące zakończenie jego partii z dr. Arłamowskim.

Arłamowski

Herrmann

W tej pozycji Arłamowski zagrał **20.... Sc6—a5.**

Białe miały możliwość dość prostego rozwiązania tej dość skomplikowanej pozycji i przejścia do końcówki z doskonałymi szansami na wygraną a mianowicie: 21. H:d5, H:d5!. 22. Sf6+, Kg7. 23. S:d5, G:d5. 24. e4, Ge4. 25. Wfe1 itd., gdzie para Gońców, wolny pion d4 (którego nie wolno bić z uwagi na Gb2) i silne centrum powinny zadecydować o zwycięstwie białych.

Jednakże dr Herrmann szuka rozstrzygnięcia w powikłaniach taktycznych i wybiera dość karkołomną drogę.

21. Hb3—a2, Wa8—c8. 22. Wa1—c1, Hd7:a4. 23. Wc1—c5, Sd5:e3. 24. d4—d5, Wc8:c5. 25. Se4—f6+.

Bardzo dobre było również 25. d:e6.

25.... Kg8—h8. 26. Ha2—b2, Ha4—b5!

Tej parady białe nie widziały. Obecnie z uwagi na groźbę 27... H:f1 są one zmuszone do wymiany hetmanów.

27. Wf1—b1, Hb5:b2. 28. Ga3:b2, Ge6—f5. 29. Wb1—e1, Wc5—b5. 30. Gb2—c3, Se3—c4.

Lepsze było 30... Sa5—c4, mimo że po 31. Sg4+, Kg8. 32. S:e3, S:e3. 33. W:e3 białe odbijają figurę, gdyż mimo wszystko partia białych jest przegrana. Teraz Herrmann znów konstruuje siatkę matową.

31. We1—e7, Wb5—b1+. 32. Kg1—f2, Wb1—b3.

Lepsze było 32.... Kg7.

33. We7:f7!, Wd8—d7.

Jedyne z uwagi na groźbę 34. W:h7 mat.

34. Sf6:d7+, Wb3:c3. 35. Sd7—f6, g6—g5. 36. Sf6—e8!, Kh8—g8. 37. Wf7:f5, h7—h6. 38. d5—d6, Wc3—d3. 39. Gf3—d5+, Kg8—h7. 40. Wf5—f7+, Kh7—h8.

Na 40... Kg6 nastąpiłoby 41. Wf6+, Kh5. 42. Sg7+ i mat w paru posunięciach.

41. Se8—f6

i czarne poddały się z uwagi na nieuniknionego mata na h7.

Trzeci z Polaków, na którego mocno liczono, to mistrz Plater, który początkowo znajdował się w grupie środkowej, by na skutek słabego finiszu (1½ punktu z 6 ostatnich partii) spaść aż na XI — XII miejsce.

Gra Platera tym razem nie podobała się. Przede wszystkim Plater ma mocno ograniczony repertuar debiutowy. Każdy zawodnik zasiadający do gry z Platerem może na 100% liczyć się z tym, że na 1. d4 Plater zastosuje obronę Grünfelda, na 1. e4 — obronę sycylijską, grając zaś białymi rozegra debiut Reti'ego. Ten poważny mankament musi nasz mistrz w jak najszybszym czasie usunąć. Poza tym Plater grał zbyt ostrożnie, powiedziałbym nawet — bojaźliwie. A przecież tego rodzaju gra nie mogła przynieść sukcesu.

To samo można powiedzieć o mistrzu Polski w. Balcarku, którego gra na turnieju sopockim była jakimś nieporozumieniem. Balcarek od pierwszych posunięć, bez względu na to, czy grał białymi, czy czarnymi, zamykał pozycję, odrzucając z góry jakiekolwiek akcje zaczepne. Balcarek myślał tylko o obronie, a przecież w szachach pełny triumf święci zasada, że najlepszą obroną jest atak. Dopiero w ostatnich rundach i to niestety na zawodnikach polskich Balcarek poprawił nieco swój skromny dorobek punktowy.

Trzeba jednak obiektywnie przyznać, że zarówno Plater, jak i Balcarek mieli dobre partie.

I tak np. w partii przeciwko Ciejce, Plater w ładnym stylu wykorzystał słabość w pozycji partnera.

Ciejka

Plater

Po
10. c4:d5, c6:d5?

Plater w piękny sposób rozbija pozycję przeciwnika.

11. Hd1—a4+, Sf6—d7. 12. Gc1—e3.

Zbyt ostrożnie zagrane. Można było odrazu grać 12. G:d5, e:d5. 13. S:d5 z atakiem.

12. ...Hb6—b7.

Jeśli 12, ...H:b2 to 12. S:d5, e:d5 14. H:a6, itd.

13. Wf1—d1, Wa8—c8. 14. Sc3:d5!, e6:d5. 15. Gg2:d5.

Słabsze było 15. W:d5 z uwagi na 15. ...Wc4! 16. Hb3, Wb4 itd.

15. ...Hb7—b5, 16. Ha4—e4+, Gf8—e7. 17. Wa1—c1, Hb5—b4?

Decydujący błąd. Należało najpierw grać 17. ...W:c1. 18. W:c1 i teraz 18. ...Hb4, chociaż po 19. Hf5, Sf6. 20. Gc6+, Kf8. 21. G:a7 białe mają zdecydowaną przewagę.

18. He4—f5.

I znów ostrożnie zagrane. Można było grać 18. G:f7, K:f7. 19. Hd5+, K:f8. 20. H:d7 z rozstrzygającym atakiem.

18. ...O—O. 19. Hf5:d7, Wc8—d8. 20. Hd7:a7, Ga6:e2. 21. Wd1—d4, Hb4—b5. 22. a2—a4, Hb5—d7.

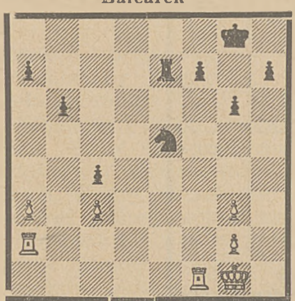
Na 22. ...He8 następuje 23. Gc6.

23. Gd5:f7+ i czarne poddały się.

Balcarek bardzo ładnie rozegrał końcówkę z Ciejką.

Oto ona.

Balcarek

Ciejka

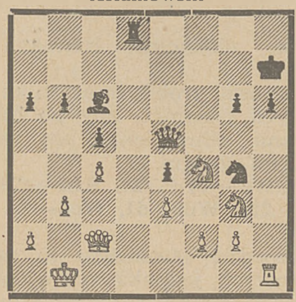
30. Wf1—f4, h7—h5. 31. Wf4—e4, f7—f6. 32. a3—a4, Kg8—f7. 33. a4—a5, Kf7—e6. 34. a5:b6, a7:b6. 35. We4—d4, We7—c7. 36. Wa2—a8, Wc7—c6. 37. Wa8—e8+, Ke6—f5. 38. Wd4—f4+, Kf5—g5. 39. We8—b8, Se5—d.3 40. Wf4—f1, Sd3—c5. 41. Wf1—b1, Sc5—a4. 42. Wb1—c1, Wc6—d6. 43. Wb8—c8, b6—b5. 44. Wc8—b8, Wd6—d5. 45. Kg1—h2, f6—f5. 46. Wc1—e1. Kg5—g4. 47. We1—e3, g6—g5. 48. We3—f3, h5—h4. 49. g3:h4, Kg4:h4. 50. Wb8—g8, f5—f4. 51. Wg8—e8, Kh4—g4. 52. We8—f8, Wd5—e5. 53. Wf8—b8, Sa4—b2. 54. Wf3—f1, Sb2—a4. 55. Wf1—f3, We5—d5. 56. Wf3—h3. Sa4—b2. 57. Wb8—e8, Sb2—d1. 58. We8—e1, Sd1—e3. 59. Wh3:e3, f4:e3. 60. We1:e3, Kg4—f4. 61. We3—e8, g5—g4. 62. Kh2—g1, Wd5—d3 i białe poddały się.

Dr Arłamowski grał na ogół w turnieju nieźle. Można mu jednak zarzucić zbyt częste wpadanie w niedoczas. O ile Makarczyk w niedoczasie gra doskonale, o tyle dla Arłamowskiego niedoczas oznacza bezapelacyjnie przegraną. Wiele punktów w Sopocie stracił Arłamowski na skutek niedoczasu. Wymienię chociażby partie z Herrmannem, Kochem, Gerebenem i Popovem. Szczególnie te dwie ostatnie partie mogły mieć dla przebiegu i ostatecznego wyniku turnieju decydujące znaczenie.

W pierwszej rundzie grając z Popovem, dr. Arłamowski uzyskuje absolutnie wygraną pozycję.

Oto ona.

Arłamowski

Popov

W tej pozycji Popov zagrał.

30. Wh1—h4,

po czym nastąpiło:

30. ...Sg4:f2! 31. Hc2:f2, Wd8—d1+. 32. Kb1—c2, Wd1—a1!!

Wydaje się, że nic już nie może uchronić białe od porażki. Próbują one w tej beznadziejnej pozycji szukać szans remisowych przez wieczny szach.

33. Wh4:h6+, Kh7:h6. 34. Sg3—f5+, g6:f5?

Pierwszy błąd, który daje białym już remis. Po 34. ...H:f5. 35. Hh4+, Kg7. 36. He7+. Kg8 wygrana czarnych jest prosta.

35. Hf2—h4+, Kh6—g7. 36. Hh4—g5+, Kg7—f7.

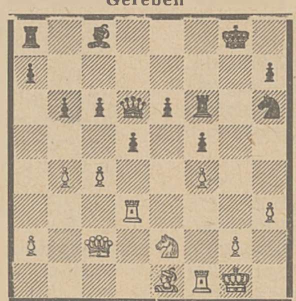
Jeśli 36. ...Kh7 to 37. Hh5+, Kg8. 38. Hg5+!, Hg7. 39. Hd8+, Hf8 (39. ...Kf7. 40. Hc7+, Kg8. 41. Hd8+). 40. Hg5+ remis.

37. Hg5—h5+, Kf7—f6?? 38. Hh5—h8+ i czarne poddały się z uwagi na stratę Hetmana.

W ostatniej rundzie Arłamowski doskonale wykorzystał zbyt ryzykancką grę Gerebena i zaofiarowawszy piona otrzymał doskonałą pozycję.

Oto ona.

Gereben

Arłamowski

W tej pozycji Arłamowski miał możliwość uzyskania zdecydowanej przewagi, a mianowicie 21. Gc3, Wg6. 22. c5;, b:c5. 23. Ge5, Hd7. 24. b:c5, Ga6. 25. We3.

W partii jednak nastąpiło:

21. c4:d5? e6:d5. 22. Ge1—c3, Wf6—g6. 23. Hc2—d2, Gc8—a6. 24. Wd3—e3, c6—c5!

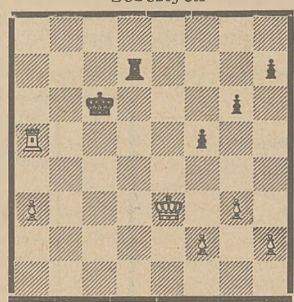
W ten sposób czarne uzyskały przewagę, której już nie oddały do końca i partię wygrały.

Ostatni dwaj w tabeli Ciejka i Gadaliński — to jedyni zawodnicy, którzy nie osiągnęli tradycyjnego „meisterdrittel".

Ciejka, który pierwszy raz brał udział w turnieju międzynarodowym, grał wybitnie pod silnym kompleksem niższości. Założywszy sobie z góry zadanie nie zajęcia ostatniego miejsca, mógł rzecz jasna znaleźć się najwyżej... na przedostatnim.

Kompleks niższości był do tego stopnia dominującym uczuciem u Ciejki, że nawet w prostych wygranych pozycjach lękał się większych komplikacji, zadawalając się remisem. Taki właśnie przebieg miała dogrywka jego z Sebestyenem.

Sebestyen

Ciejka

W tej pozycji Ciejka oddał do koperty najlepsze posunięcie:

41. h2—h4!

Nastąpiło dalej:

41. ...Ke6—d6. 42. h4—h5!, Kd6—e6. 43. h5—h6?

Błąd, popełniony w drugim posunięciu po przerwie!

Należało grać najpierw 43. Kf4, aby nie dopuścić do 43. ...g5.

43. ...g6—g5!

To posunięcie i następny manewr Wieży daje czarnym remis.

44. Wa5—a6+, Ke6—f7. 45. f2—f4, g5—g4. 46. a3—a4, Wd7—d1! 47. a4—a5, Wd1—d5.

Teraz białe są w tzw. „zugzwang'u" i muszą ze swej atakującej pozycji zrezygnować.

48. Ke3—e2, Wd5—d4. 49. Wa6—b6, Wd4—a4. 50. a5—a6, Wa4—a3. 51. Ke3—f2, Wa3—f3+. 52. Kf2—g2, Wf3—a3. 53. Kg2—f2, Wa3—f3+. 54. Kf2—g2, Wf3—a3. 55. Wb6—b7+, Kf7—g6.. 56. Wb7—b6+, Kg6—f7. 57. Kg2—h2, Wa3—a2+. 58. Kh2—g1, Wa2—a3 — remis.

Gadaliński po raz pierwszy zapewne w życiu znalazł się na ostatnim miejscu. Ten ambitny i niezwykle pod względem sportowym wyrobiony zawodnik padł ofiarą błędnej taktyki, obranej już na samym początku turnieju. Gadaliński pragnął z początku walczyć o czołowe miejsce w turnieju. Doznawszy kilku porażek dążyć począł za wszelką cenę do wygranej, komplikując niepotrzebnie każdą niemal partię i gubiąc się następnie we własnych kombinacjach. Tak było w partii z Makarczykiem, Balcarkiem, Gerebenem, Neykirchem i innymi. Chęć odrobienia straconego terenu była tak silna, że Gadaliński „pruł się" niemal w każdej partii, co w takim turnieju musiało pociągać za sobą jedną przegraną za drugą.

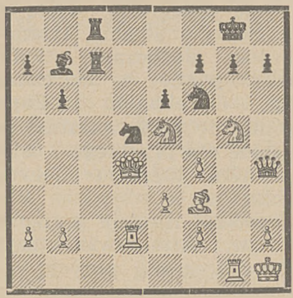
W partii z Gerebenem Gadaliński mógł osiągnąć piękne remis, jednakże pragnąc wygrać za wszelką cenę... przegrał.

Patrz diagram obok

W tej pozycji Gereben zagrał.

25. Wg1—g3!

Gadaliński

Gereben

grożąc zdobyciem Hetmana (26. Wh3).

Gadaliński zrobił teraz kilka doskonałych posunięć, aby po błędzie Gerebena odwzajemnić się jeszcze większym błędem.

25. ...Wc7—c1+. 26. Kh1—g2, Gb7—a6!. 27. Wd2—d1, Wc8—c2!. 28. Sg5:f7?

Wprawdzie posunięcie to należy do słabszych, jednakże nie widać dla białych specjalnie silnej kontynuacji. Po 28. Se:f7 czarne też mogły uzyskać remis. 28. ...h6. 29. Se4, K:f7. 30. Wh3, S:e4! 31. W:h4, W:f2+. 32. Kg1, Wf1+!. 33. W:f1, W:f1+. 34. Kg2, Wf2+ itd.

Po 28. Wc1, W:c1. 29. Sd3, G:d3. 30. H:d3, h6! białe nie mogą grać 31. Wh3? z uwagi na 31. ...H:f4;

28. ...Ga6—b7??

Teraz czarne przegrywają. Gadaliński mógł jednak osiągnąć remis przez 28. ...W:d1. 29. G:d1 (29. H:d1??, S:e3+) 29. ...W:f2+!! 30. K:f2, H:h2+. 31. Kf3, Hh1+. 32. Wg2 (32. Kf2?? Hf1 mat) 32. ...Hh3+, 33. Kf2, Hh4+. 34. Kg1 (34. Wg3, Hh2+). 34. ...He1+. 35. Kh2 Hh4+ itd.

29. Wd1:c1, Wc2:c1 30. Se5—d3, e6—e5.

Rozpacz.

31. Sf7:e5, Wc1—c2. 32. Se5—g4, Sd5:e3+.

Obaj przeciwnicy są w silnym niedoczasie.

33. Hd4:e3, Gb7:f3+. 34. He3:f3, Sf6—h5. 35. Hf3—a8+, Kg8—f7. 36. Sd3—e5+, Kf7—e6. 37. Ha8—e8+, Ke6—d5. 38. He8—d7+, Kd5—c5. 39. Hd7—c6+, Kc5—b4. 40. Wg3—b3+ i czarne poddały się.

Tak by w ogólnym zarysie z uwzględnieniem konkretnych przykładów wyglądał obraz gry poszczególnych uczestników turnieju.

Ciekawie wygląda porównanie wyników zawodników polskich między sobą oraz z zawodnikami zagranicznymi.

1	Śliwa	●	1	1/2	1	1	1	1	5 1/2
2	Makarczyk	0	●	1/2	1	1/2	1	1	4
3	Balcarek	1/2	1/2	●	0	1/2	1	1	3 1/2
4	Artamowski	0	0	1	●	1	1/2	1	3 1/2
5	Plater	0	1/2	1/2	0	●	1	1	3
6	Ciejka	0	0	0	1/2	0	●	1	1 1/2
7	Gadaliński	0	0	0	0	0	0	●	0

Tabelę wyników zawodników polskich przeciwko mistrzom zagranicznym podajemy na następnej stronie.

Tabela ta jest dla mistrzów polskich mocno niekorzystna. Jedynie bowiem Makarczyk osiągnął w spotkaniach z zawodnikami zagranicznymi 50% punktów. Wszyscy natomiast Polacy mają przeciwko mistrzom zagranicznym wyniki ujemne.

Ogólny rezultat spotkań zawodników polskich przeciwko zawodnikom zagranicznym wynosi 18:45 tzn., że Polakom udało się urwać graczom zagranicznym zaledwie niespełna 29% punktów.

I tu dochodzimy do zasadniczego zagadnienia. Turniej bowiem wykazał całkowitą wyższość zawodników zagranicznych nad Polakami. Jedynie bowiem Neykirch ma wynik ujemny w spotkaniach przeciwko zawodnikom polskim.

Przyczyn tego zjawiska jest kilka.

Przede wszystkim cała nasza kadra (z wyjątkiem Makarczyka i Szapiela) to jeszcze ciągle amatorzy, którzy zasadniczo cały rok spełniają swoje normalne funkcje zawodowe, a jedynie od czasu do czasu grają w jakimś turnieju. To jest przyczyna pierwsza. Sposób wybrnięcia z tego impasu jest tylko jeden. Muszą być stworzone na szczeblu wojewódzkim przynajmniej 2 etaty trenerów szachowych na wszystkie zrzeszenia sportowe. Trenerzy ci prowadziliby koła wyszkoleniowe w klubach, szkołach i kołach sportowych, sami zaś stanowiliby naszą kadrę, pracującą przez okrągły rok dla podniesienia poziomu sportowego licznych rzesz szachistów oraz swego własnego. Tak jest w ZSRR, w Czechosłowacji i wielu innych krajach. Tak powinno być i u nas.

Druga przyczyna złych wyników mistrzów polskich to zbyt mała ilość turniejów i spotkań międzynarodowych. Czołowy zawodnik polski gra zasadniczo w słabym przeważnie turnieju lokalnym i półfinale i ewentualnie w finale mistrzostw Polski. Ewentualnie — dlatego, że jeśli zawodnik taki jak Kołomecki, Grynfeld czy Gawlikowski odpada w półfinale, to musi pauzować okrągły rok. Ponadto nasi czołowi mistrzowie mają stanowczo zbyt mało spotkań z zawodnikami zagranicznymi. Taki np. Śliwa nie grał w turnieju międzynarodowym od 1947 r., a Makarczyk, Balcarek i Ciejka grali w Sopocie po raz pierwszy po wojnie w turnieju międzynarodowym.

Wyjścia należy szukać w organizowaniu mecz-turniejów z bratnimi krajami demokracji ludowej na 8 — 10 szachownicach. W mecz-turnieju takim, jak wiadomo, grają ze sobą tylko zawodnicy różnych krajów, co przyczynia się do zdobycia dużej rutyny międzynarodowej i poznania stylu gry mistrzów zagranicznych.

	Gereben	Trojanescu	Szilagyi	Popov	Szabo	Koch	Sebestyen	Neykirch	Herrmann	Razem
Makarczyk	1:0	½:½	0:1	0:1	½:½	0:1	1:0	½:½	1:0	4½:4½
Plater	0:1	0:1	½:½	½:½	1:0	0:1	0:1	½:½	1:0	3½:5½
Balcarek	0:1	0:1	0:1	0:1	0:1	½:½	0:1	1:0	½:½	2½:6½
Gadaliński	0:1	½:½	0:1	0:1	0:1	1:0	0:1	0:1	1:0	2½:6⅓
Ciejka	0:1	0:1	½:½	0:1	0:1	0:1	½:½	1:0	0:1	2:7
Śliwa	0:1	0:1	½:½	0:1	0:1	0:1	½:½	½:½	0:1	1½:7½
Arłamowski	0:1	½:½	½:½	0:1	0:1	0:1	0:1	½:½	0:1	1½:7½
Razem	1:6	1½:1½	2:5	½:6½	2:5	1½:5½	2:5	4:3	3½3½	18:45

Trzecia przyczyna — to brak sekundantów. W skład ekipy bułgarskiej wchodził w charakterze sekundanta mistrz klasy międzynarodowej A. Cwietkow. Węgierska ekipa złożona była z 4 osób tj. z kierownika ekipy (również dobrego szachisty), dwóch zawodników i sekundanta. Na turniej w Mariańskich Łaźniach Węgry przydzielili każdemu swemu reprezentantowi jednego sekundanta. (Szily, Florian i Sandor). Również i my musimy w przyszłości tak rozplanowywać obsadę turnieju, by przynajmniej na dwóch zawodników polskich był jeden sekundant. Unikniemy wówczas takich kompromitacji, jak niedokładne przeanalizowanie odłożonych partii. W turnieju sopockim przynajmniej 3 wygrane końcówki mistrzowie polscy zremisowali na skutek złej gry w dogrywce (Makarczyk — Szabo, Ciejka — Sebestyen i Śliwa — Sebestyen).

Czwarta przyczyna to niewłaściwe przygotowanie zawodników do turnieju. I tu podobnie, jak w innych dyscyplinach sportowych, musi być przed podobną imprezą zorganizowany obóz kondycyjny na okres od 2 tygodni do 1 miesiąca. W tym czasie wyznaczeni na turniej międzynarodowy zawodnicy polscy przeszliby pod kierunkiem wyznaczonych również z góry sekundantów właściwy trening. Za postulatem tym przemawia nie tylko przytoczony wyżej fakt organizowania podobnych obozów kondycyjnych w innych dyscyplinach sportowych przed poważnymi imprezami międzynarodowymi, ale również i doświadczenie takich potęg szachowych, jak ZSRR, Węgier i Czechosłowacji. Racjonalny trening na obozie kondycyjnym przed zawodami międzynarodowymi jest dla mistrzów radzieckich rzeczą powszechną i nie da się nawet pomyśleć, by którykolwiek mistrz radziecki wziął udział w turnieju międzynarodowym, nie znalazłszy się uprzednio na obozie treningowym. Zawodnicy węgierscy Gereben, Szilagyi i Sebestyen przed przyjazdem do Sopotu byli 2 tygodnie na obozie kondycyjnym nad jeziorem Balaton, a ekipa mająca udać się do Mariańskich Łaźni (3 zawodnicy i 3 sekundanci) przeszli 1 miesięczny obóz treningowy. Wniosek narzuca się sam — najpierw obóz kondycyjny, a potem turniej. A wówczas wyniki będą napewno inne.

Na zakończenie chciałbym podkreślić niezwykle sportową atmosferę, w jakiej odbył się turniej. Natychmiast po swym przybyciu Węgrzy wręczyli kierownikowi turnieju zbiornik wszystkich partii ostatnich mistrzostw Węgier. Ze swej strony kierownictwo turnieju wręczyło wszystkim zawodnikom zagranicznym komplet miesięcznika „Szachy". Tego rodzaju upominki, z których możnaby choć w części poznać styl gry zawodników biorących udział w turnieju przed rozpoczęciem turnieju w krajach kapitalistycznych są nie do pomyślenia. Liczne wycieczki organizowane przez kierownictwo turnieju sprzyjały w wydatny sposób zadzierżgnięciu szczerych więzów przyjaźni między wszystkimi uczestnikami turnieju. Trudno opisać wzruszenie, z jakim żegnali się zawodnicy po zakończeniu turnieju.

Podkreślić należy fakt wymiany depesz powitalnych między uczestnikami i organizatorami III Międzynarodowego Turnieju Szachowego w Sopocie a uczestnikami i organizatorami mistrzostw szachowych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, rozgrywanych w tym samym czasie w Schwerin.

W ten sposób turniej stał się potężnym ogniwem łączącym wszystkich sportowców krajów demokratycznych w walce o trwały pokój.

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ SZACHOWY W SOPOCIE — WKŁAD DO WALKI O POKÓJ I WSPÓLNOTĘ NARODÓW

III wielki międzynarodowy turniej szachowy krajów demokracji ludowej w Sopocie zakończył się zwycięstwem węgierskiego mistrza Gerebena. Jeżeli nawet ze względu na nieobecność mistrzów radzieckich i czeskich turniej stracił na znaczeniu, to pomimo wszystko był on interesującym wyczynem sportu szachowego krajów demokracji ludowej i jest wskazanym rozpatrzeć krytycznie doświadczenie tego turnieju.

Wielkie pozytywne znaczenie tego turnieju dla nas mistrzów szachowych Niemieckiej Republiki Demokratycznej miała bezwątpienia wielka przyjaźń i gościnność polskich gospodarzy oraz przyjazne stosunki, jakie nawiązaliśmy ze wszystkimi mistrzami krajów demokracji ludowej. Jesteśmy przekonani, że ten turniej jest wstępem do dalszej szachowej wymiany między tymi krajami. I tak nadesłano nam zaproszenie na wielki turniej do Bukaresztu, w którym ze strony NRD wezmą udział dwa młode talenty. Pietsch i Platz. Również omówimy mecz Polska — NRD niezależnie od wymiany szachowych artykułów dla czasopism szachowych naszych krajów.

Nie można też pominąć bez pochwały doskonałej organizacji, która spoczywała w pewnych rękach W. Litmanowicza oraz kierownictwa turnieju w osobach Radzikowskiego i mistrza Grynfelda. Świetnym pomysłem było ofiarowanie uczestnikom turnieju kilku polskich książek szachowych, które wszyscy uczestnicy powitali z wdzięcznością. Również szybkie wydawanie codziennego biuletynu z rozegranymi partiami było wielką pomocą dla mistrzów przy przygotowywaniu się do następnej rundy. Również udatnym pomysłem jest dopuszczenie mistrzów do komentowania partii do księgi kongresowej, która prawdopodobnie ukaże się rychło. Szczególnie podkreślamy, że wszystkim zawodnikom udostępniono kostiumy i sprzęt sportowy, jak rakiety, piłki itp. oraz przewidziano wolne od gry dni.

Jest interesujące dowiedzieć się, co myślimy o poszczególnych zawodnikach. Tak zwycięzca turnieju Gereben jest szachistą i zawodnikiem pełnej klasy. Obznajmiony ze wszystkimi taktycznymi zawiłościami znajduje się on na wysokości zadania w każdej sytuacji i udawało mu się w gorszych pozycjach uratować niejeden punkt; że umie on błyskowicznie kombinować wskazuje jego piękna partia z Troianescu.

Grę Troianescu cechuje poprawność i jasność. Szilagyi mógłby napewno osiągnąć jeszcze lepsze wyniki powinien tylko zwalczyć zbytnią nerwowość. Ale i tak dał on kilka ładnych partii.

Sądzę, że dwaj nasi sympatyczni mistrzowie bułgarscy Popov iNeikirch zdobyli przyjaźń wszystkich, przyczym mistrz Popov może być dumny ze swego zasłużonego sukcesu. Mieli oni w mistrzu Cwetkowie doskonałego opiekuna.

Z mistrzów niemieckich mistrz Koch rozegrał się w ostatnich rundach tak że wszedł pomiędzy nagrodzonych, jest on bardzo groźny w powikłaniach taktycznych.

Mnie udało się rozegrać kilka dobrych partii, byłem jednak z powodu choroby trochę handicapowany, tak że przegrałem kilka korzystnych dla mnie partii; gdyby nie to miałbym łatwo dobre szanse na nagrodę. Będę się starał usilną pracą przezwyciężyć niektóre słabości.

Z polskich mistrzów najwyżej znalazł się Makarczyk; jest on starym i doświadczonym zawodnikiem, ale nie tak doświadczonym, by móc uniknąć przegranej. Śliwa młody polski talent może przez samokrytykę i usilną pracę, podnieść siłę swej gry. Balcarek jest specjalnym typem gracza, pozostaje on zwykle w defenzywie. Bardzo dobre zadatki ma Arłamowski, dobry w strategii, ma jednak pewne słabości w taktyce. Ujęcie gry przez Platera również mi się podobało, musi on tylko wzbogacić repertuar debiutowy.

Wszyscy mistrzowie nawet niewymienieni odznaczają się wypracowanym stylem, w większości z nich rozwój nie został jeszcze zakończony. Wszyscy oni byli żądni nauki, ale niestety dobrej literatury szachowej mamy za mało.

My niemieccy mistrzowie postaramy się wykorzystać wszystkie doświadczenia tego turnieju; w domu zaś nie zapomnimy o gościnności i przyjaźni naszych polskich przyjaciół. Doniesiemy o odbudowie Polski, którą widzieliśmy na wielu przykładach. Ten turniej był dla nas dowodem niemiecko-polskiej przyjaźni.

A teraz życzymy wszystkim szachistom, którzy będą rozgrywać nasze partie, aby przeżyli wraz z nami nie tylko troski i kłopoty w naszych partiach, lecz także i piękno naszej gry, któremu zawdzięczamy niejedną pełnę przeżyć godzinę.

dr Hermann — NRD

W czasie 25 dni walczyli przedstawiciele krajów demokracji ludowej Polski, Węgier, Bułgarii, Rumunii i NRD w międzynarodowym turnieju szachowym w Sopocie, który został zorganizowany przez Sekcję Szachów GKKF.

Jak było do przewidzenia turniej był obserwowany z wielkim zainteresowaniem przez robotnicze masy sportowe wszystkich krajów.

Ten turniej, doskonale zorganizowany w pięknym kąpielisku uczynił na nas głębokie wrażenie.

Prze trzy i pół tygodnia walczyli mistrzowie wolnych krapów w duchu prawdziwie sportowym o możliwie wielki sukces — a na końcu tych walk zwyciężył w tym turnieju najlepszy i najzaciętszy zawodnik.

Trudno jest nam opisać nasze zadowolenie z sopockiego turnieju, który cechowało w ogólności niezwykle serdeczne przyjęcie przez naszych polskich przyjaciół. Przez cały czas byliśmy otoczeni wielką uprzejmością i uwagą zarówno organizatorów, jak i polskich sportowców, starano się nam w miarę możliwości uprzyjemnić pobyt w Polsce. Zabieramy tedy do naszego kraju niezatarte wspomnienia. Zabieramy do naszej ojczyzny ciepło waszej prawdziwej przyjaźni, nowy i znaczny wkład do pogłębiania wzajemnych stosunków.

Bezwątpienia będzie turniej sopocki ze względu na ducha przyjaźni dalszą cegłą w budowie bastionu pokoju i przyjaźni między naszymi narodami, prowadzonymi pewnie przez Związek Radziecki i wielkiego genialnego Stalina do nowego i szczęśliwego życia dla mas pracujących.

L. Rapaport
(Rumunia).

WIADOMOŚCI Z KRAJU I ZE ŚWIATA

KRONIKA KRAJOWA

CIESZYN. W dniach od 2.VI. — 13.VI.1951 r. odbył się turniej zawodników I kat. woj. katowickiego pod protektoratem Pow. Komitetu Kultury Fizycznej i Pow. Domu Kultury Zw. Zaw.

Wyniki były następujące: Bolesławski Z. (Katowice) 9 pkt. Brzózka S. (Częstochowa) i Bieniasz J. (Szombierki) po 8½ pkt. Bourdon M. (Częstochowa) 8 pkt. Szmigielok E. (Janów) 7½ pkt. Kukuczka J. (Cieszyn) 7 pkt. Kałuża K. (Cieszyn) i Jasieniak (Bielsko) po 6½ pkt. Palka R. (Chorzów) 5½ pkt. Byrtek E. (Katowice) Rusek J. (Dziedzice) i Kluz A. (Cieszyn) po 5 pkt. Szeląg S. (Częstochowa) i Wilczek J. (Chorzów) po 4½ pkt. Kierownictwo turnieju Ob. Ob. Małysz Józef i Szczepański K.

Turniej szachowy o indywid. mistrz. miasta Cieszyna na rok 1951 zakończył się w dniu 29.6. b. r.

Wyniki turnieju przedstawiają się następująco: Małysz J. 16 pkt. Kałuża 16 pkt. Kukuczka J. 14 pkt. Frycz G. 12 pkt. Firla K. 11 pkt. Krupczyński A. i Trząski A. po 10 i pół pkt. Krajewski A. i Mroczkiewicz Z. po 9 pkt. Szczepański K. 8½ pkt, Plinta O. i Pieszka E. po 7 pkt. Przybyła T. i Matysiak J. po 5½ pkt. Oskroba J. 5 pkt. Prax K. 3 pkt. Anthony F. 2½ pkt. Golec J. 0 pkt.

Rozgrywki szachowe o mistrzostwo Goleszowa na rok 1951 zorganizowane przez ZKS „BUDOWLANI" Goleszów zgromadziły na starcie w klasie juniorów 11 młodych zawodników. Najlepszymi juniorami okazali się: Lipowczan Jan i Poleczek Józef zdobywając po 7 pkt.

W grupie seniorów mistrzostwo zdobył Zahradnik Oton 7½ pkt. Chmiel Emil i Plinta Emil po 7 pkt. Szczuka Janusz 6 pkt., Szczepański Emil i Palowski Izydor po 5½ pkt. Kierownik turnieju — ob. Staszko St.

Mistrzostwo Skoczowa na rok 1951 zdobył Kidoń I., który zdobył 14½ pkt. Bączek 14 pkt. Bogusz 13½ pkt., Starzyk 12 pkt., Markula 10½ pkt. Hajek 10 pkt. Zmożek St. 9 pkt. Binek 8½ pkt. Rakus 8 pkt. Caputa 8 pkt. Zainteresowanie zawodami duże.

Goleszów — Pszczyna 4,5:1,5

Rozegrany 8.VII b. r. w Pszczynie mecz szachowy między repr. Pow. Domu Kultury Zw. Zaw. Pszczyna a sekcją szachową ZKS „Budowlani" Goleszów zakończył się zdecydowanym zwycięstwem „Budowlanych" w stosunku 4,5 : 1,5. Dla gości punkty uzyskali: Małysz Józef, Plinta Oskar, Zahradnik Oton, Plinta Emil i Chmiel Emil a dla gospodarzy Wrona Henryk i Konieczny Aloizy.

POZNAŃ. Dnia 24.VI.51 r. odbyło się w Poznaniu w świetlicy Z. Z. K. uroczyste zakończenie I Świetlicowego Turnieju Szachowego Z. Z. K. Okręgu Poznańskiego o puchar przechodni ufundowany przez Okręgowy Zarząd Pracowników Kolejowych w Poznaniu. Uroczystość zaszczycili swoją obecnością przewodniczący W. K. K. F. Sekcji Szachów Ob. Wierzejewski Borys, wiceprzewodniczący Okręgowego Zarządu Związkowego Kolejarzy ob. Dudziak oraz przewodniczący Oddziału Związkowego Kolejarzy Z. Z. K. Poznań Ob. Stachowicz.

Puchar przechodni zdobył zespół świetlicowy Z. Z. K. Gorzów uzyskując 45 punktów. Drugie miejsce zdobył zespół świetlicowy Z. Z. K. Koło I Poznań 39 pkt. Trzecie miejsce zdobył zespół świetlicowy Z. Z. K. Zbąszynek 32,5 pkt. Czwarte miejsce zdobył zespół świetlicowy Z. Z. K. Koło Dyrekcyjne — Poznań 82,5 pkt. W powyższym turnieju brało udział 9 drużyn oraz 109 zawodników. Po rozdaniu nagród odbyło się spotkanie na 23 szachownicach pomiędzy Z. K. S. „Kolejarz" — Poznań a Reprezentacją Zespołów Świetlicowych Z. Z. K. Okręgu Poznańskiego. Spotkanie zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym 11½ — 11½. Organizacja dobra. Sekretarzem turnieju był Ob. Skowroński Stanisław.

ANDRYCHÓW. Dnia 6.VII.51 r. został zakończony turniej indywidualny o mistrzostwo miasta z następującym wynikiem: I miejsce zdobył 20-letni Żydek Stanisław — 10 pkt. na 13 możliwych. II miejsce zdobył Zaremba Bolesław. III miejsce Matlak Stefan. IV Szczerski Wiktor. V—VI miejsce zajęli Żydek Stefan i Marcak Stanisław. Zwycięzcy otrzymali cenne nagrody. Turniej prowadził b. mistrz miasta W. Szczerski. W sierpniu urządzony zostanie w Andrychowie masowy błyskawiczny turniej szachowy. Sekcja szachowa ZKS Wł. Beskid liczy 20 seniorów i 20 juniorów.

CHORZÓW. Z okazji zakończenia rozgrywek drużynowych o wejście do II Ligi odbył się w Dolinie Szwajcarskiej festyn szachowy z udziałem 4-ch drużyn śląskich: Górnik — Katowice, Górnik — Janów, Kolejarz — Bielsko i Budowlani z Chorzowa. Rewelacją drużyny Budowlanych jest junior Gabryś Zygmunt — 14 lat, który zarówno w mistrzostwach miasta jak i w rozgrywkach ligowych nie przegrał żadnej partii.

GLIWICE. Drużyna ZKS Kolejarz — Kraków, mistrz Polski na rok 1951 rozegrała w niedzielę 17.VI. br. w Gliwicach spotkanie towarzyskie z zeszłorocznym mistrzem Polski i obecnym wicemistrzem, drużyną AZS — Gliwice. Spotkanie rozegrane wg regulaminu I Ligi Szachowej 1950/51, zakończyło się zasłużonym zwycięstwem „Kolejarzy". Tym samym obecny drużynowy mistrz Polski ponownie udowodnił swą wyższość (w mistrzostwach I Ligi Szachowej 1950/51 Kolejarz—Kraków wygrał z AZS — Gliwice 5½ : 2½.

Wyniki na poszczególnych szachownicach (na pierwszym miejscu zawodnicy Kolejarza — Kraków):

1. Ciejka zremisował z Dzięciołowskim,
2. Krystowski zremisował z Towarnickim,
3. Bocheński zremisował z Sowińskim,
4. Woźniak Kazimierz wygrał ze Stokłosą,
5. Rudzki wygrał z Potyką (jedynym zawodnikiem, który w I Lidze osiągnął 100%),
6. Major zremisował z Sobótkowskim,
7. Karaś wygrał z Michnowiczem (juniorzy),
8. Skowrońska przegrała z Hołujówną (Mistrzynią Polski).

W spotkaniu „poza konkursem" na 9-ej szachownicy rezerwowa zawodniczka „Kolejarza" M. Gołąb-Nowakowa przegrała z Juszczykówną. „Kolejarze" osłabieni byli brakiem swej najlepszej zawodniczki, Osikowiczównej (jedyna, która w indywid. mistrz. Polski Kobiet w Częstochowie wygrała z mistrzynią Polski Hołujówną). Natomiast na 4-ej szachownicy „zadebiutował" ex-mistrz Krakowa Kaz. Woźniak, który powrócił do czynnego życia szachowego. AZS—Gliwice wystąpił w pełnym składzie ligowym, wzmocnionym mistrzynią Polski, Hołujówną. W drodze do Gliwic szachiści „Kolejarza" rozegrali w Trzebini spotkanie na 7-miu szachownicach (męskich) z finalistą Kl. A. Okręgu Krakowskiego, drużyną ZKS „Włókniarz" — Trzebinia, zwyciężając w stosunku 5½ : 1½.

SPAŁA. Stałą formą propagowania gry w szachy w Ośrodku Wypoczynkowym WFP w Spale są odbywające się w każdym turnusie 2 - tygodniowym — turnieje szachowe.

Mistrzostwo III-go turnusu wczasowego (1—15.6) zdobył Otręba Maksymilian z Katowic — 9,5 pkt. (na 10 możliwych). Udział w turnieju wzięło 14 zawodników. Szachowy mistrz Tomaszowa Maz. — Kobyłecki W. dał ostatnio w ośrodku wypoczynkowym w Spale seans gry jednoczesnej na 11 szachownicach z wynikiem + 8 — 3. Obydwie imprezy szachowe cieszyły się dużym zainteresowaniem wczasowiczów i były dobrą propagandą gry szachowej.

TORUŃ. Ob. Czerniaków nadesłał partię rozegraną na 1 szachownicy w ramach meczu towarzyskiego „Kolejarz" Toruń, Kolejarz — Łódź.

Białe: S. Czerniakow Kolejarz — Toruń | Czarne: Regedziński Kolejarz — Łódź

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3.Gb4, 4. Hc2, d5, 5. cd, Hxd5, 6. Sf3, 0-0, 7. Gd2, Gxc3, 8. Gxc3, c5, 9. dxc5, Hxc5, 10. e3, Sc6, 11. Wc1, Gd7, 12. Gd3, Sb4, 13. Gxb4, Hxb4+, 14. Hd2, Hg4, 15. 0-0, Gc6, 16. Wc4, Hh5, 17. Wh4, Hd5, 18. e4, Hc5, 19. Wc1, He7, 20. e5, Sd7, 21. Gxh7+, Kh8, 22. Ge4+, Kg8, 23. Gxc6, bc, 24. Hd3, f5, 25. ef, Sxf6, 26. Se5, Hc7, 27. We1, Wfd8, 28. Hg3, Ha5, 29. b4, Hd5, 30. He3, Wac8, 31. Sg6, Wc7, 32. Hg3, e5, 33. Wh8+, Kf7 34. Sxe5+ czarne poddały się.

CHORZÓW.

Na zebraniu organizacyjnym w dniu 19.5.51 zostało wybrane prezydium Społecznej Sekcji Szachów B.M.K.F-u:

a) kierownik sekcji Ob. Paleski Władysław (Budowlani),
b) z-ca Ob. Drobisz Paweł (Unia),
c) sekretarz Ob. Slota Alfred (Konstal),
d) członkowie prezydium Ob. Stasiczek Konstanty (Azoty), Ob. Przybyła Franciszek (Przem. Dziew.), Ob. Bajer Wilhelm (Energ. Zbyt).

Ponadto do Plenum wchodzą po jednym przedstawicielu z każdej sekcji (koła) szachowej z terenu m. Chorzowa.

W dniu 14.6.1951 zostały ukończone mistrzostwa szachowe m. Chorzowa z udziałem 16 zawodników. W grupie seniorów mistrzem miasta został Ob. Osadnik Wł. 12,5 pkt. II miejsce Ob. Paszkiewicz 10,5 pkt. oraz III — V Ob. Gryndczak, Gabryś i Smółka po 10 pkt.

W grupie juniorów: I miejsce zdobył junior Gabryś Z. „Budowlani" 10 pkt. II i III miejsce Głód i Hinz po 6 pkt.

W grupie kobiet: I miejsce Ob. Drobisz Krystyna (Unia) 9 pkt. II miejsce Ob. Reichel Helena 9 pkt. III miejsce Ob. Bala Pelagia 4 pkt.

KRONIKA ZAGRANICZNA

ŻYCIE SZACHOWE W ZSRR

PÓŁFINAŁY MISTRZOSTW SZACHOWYCH ZSRR

W bieżącym roku 80 szachistów walczyło w czterech półfinałach o prawo uczestnictwa w finale mistrzostw Związku Radzieckiego. Półfinały te odbyły się w Leningradzie, Swierdłowsku, Lwowie i Baku. Turnieje te nie ustępujące silniejszym międzynarodowym imprezom, wyłoniły szereg młodych talentów.

W leningradzkim turnieju zwyciężył pewnie arcymistrz W. Smysłow uzyskując 13,5 p. na 18 możliwych. Na drugim miejscu znalazł się młody szachista, kandydat na mistrza E. Terpugow zdobywając 11,5 p. Terpugow poza uzyskaniem miejsca w finale, uzyskał normę przewidzianą do tytułu mistrza. Trzecim był młody mistrz O. Mojsejew — 11 p., czwarty N. Kopyłow — 10,5 p. Pierwsza czwórka zdobyła prawo udziału w finale mistrzostw ZSRR. Dalej idą arcymistrz Bondarewski — mistrz klasy międzynarodowej Kan, mistrz Suetin i kandydat na mistrza Korcznoj, którzy uzyskali po 10 p. Za nimi mistrz klasy międzynarodowej Tołusz i Czechower po 9 p., mistrz klasy międzynarodowej Lisicyn 8,5 p., mistrz Ratner i kandydaci na mistrzów Krogius i Reszko po 8 p., mistrz klasy międzynarodowej Panow — 7,5 p., mistrz Aratowski, Kuźminych i Czistiakow — po 7 p., kandydat na mistrza Łutykow — 5,5 p.

W półfinale w Swierdłowsku zwyciężył młody mistrz moskiewski T. Petrosjan — 13,5 p. na 19 możliwych. Prawo uczestnictwa w finale zdobył także mistrz Heller — 13 p. i zajmujący trzecie i czwarte miejsce arcymistrz Bolesławski oraz mistrz Awerbach — po 12,5 p. dalsze miejsca w tabeli zajęli: mistrz Weltmander, Konstantinow i kandydat na mistrza Szaposznikow — 10,5 p., kandydat na mistrza Czerepkow — 10 p., mistrz Bannik, Iliwicki, Rawiński, Ufimcew i kandydat na mistrza Kiriłłow — po 9,5 p., mistrz Lubliński — 8 p., kandydat na mistrza Antoszin — 6,5 p., mistrz Sajgin — 5 p., i mistrz Greczkin — 2,5 p.

Wspaniały rezultat uzyskał student, kandydat na mistrza w turnieju lwowskim K. Sacharow. Zdobył on 12,5 p. na 19 możliwych. Drugie i trzecie miejsce podzielili mistrzowie klasy międzynarodowej Aronin i Simagin — 12 p., czwarte, piąte i szóste miejsce rozdzielili arcymistrz Flohr, mistrz klasy międzynarodowej Mikenas i kandydat na mistrza Gusiew — po 11,5 p. Prawo udziału w finale jako czwarty zdobył Flohr na podstawie systemu Sonnenborn-Berger. Dalsze miejsca zajęli: mistrz Zagoriański i kandydat na mistrza Boncz-Osmołowski — po 11 p., mistrz Borisenko i Wistaneckis — po 10,5 p., mistrz Sokolski i Polak — po 9,5, mistrz Bywszew i Bejlin po 8,5, kandydat na mistrza Łyskow — 8, mistrz Rowner — 7 p.

Słabo w turnieju zagrali trenerzy uczestników meczu o mistrzostwo świata arcymistrz Ragozin i mistrz klasy międzynarodowej Konstantynopolski, którzy zdobyli tylko po 6,5 p. Ostatnie dwa miejsca zajęli z równą ilością punktów mistrz Kopajew i kandydat na mistrza Makarow — po 6 p.

W półfinale w Baku pierwsze miejsce zajął mistrz N. Nowotielnow — 13,5 p. z 19 możliwych. Drugie, trzecie i czwarte miejsce podzielili mistrzowie Lipnicki, Chołmow i Tajmanow. Dalsze miejsca zajęli: mistrz Furman — 11,5 p. zasłużony mistrz Makagonow — 10,5, mistrzowie Nieżmietdinow, Kasparian i kandydat na mistrza Kotlerman po 10 p., mistrz Goldberg — 9,5, mistrzowie Żuchowicki, Estrin i arcymistrz Lilienthal po 9 p., arcymistrz Lewenfisz i mistrz Tarasow — po 8,5, mistrz Kłaman — 7,5, kandydaci na mistrzów Zak i Prochorowicz po 6,5, kandydat na mistrza Wielibjekow — 2 p.

Charakterystyczne, że pięciu po raz pierwszy występujących w tak poważnych turniejach weszło do finału mistrzostw ZSRR. Są to mistrzowie Nowotjelnow, Mojsejew, Simagin i kandydaci na mistrzów Sacharow i Terpugow.

Oprócz 16 zwycięzców z półfinałów wezmą udział zaproszeni personalnie mistrz świata Botwinnik, mistrz ZSRR Keres i arcymistrz Bronstein. Sześciu młodych graczy z półfinałów wypełniło normę dla uzyskania tytułu mistrza. Oprócz Sacharowa i Terpugowa do rodziny radzieckich mistrzów zaliczeni zostali Gusjew, Boncz-Osmołowski, Korcznoj i oficer armii radzieckiej Szaposznikow.

MISTRZOSTWA SZACHOWE KOŁCHOŹNIKÓW.

Ponad 500.000 (pięćset tysięcy) zawodników wzięło udział w tradycyjnym turnieju kołchoźników. W całym ZSRR przeprowadzono turnieje eliminacyjne i finałowe walki przy 16 uczestnikach, mistrzów kołchozowych poszczególnych republik, rozegrano w Leningradzie.

Pierwsze miejsce po twardej walce zdobył Grigorij Żurawljew. Kandydat na mistrza Żurawljew uzyskał 13,5 p.

Drugie miejsce zajął mistrz kołchoźników Łotwy R. Skuja — 13 p. dalej idą Borisenkow (Ros. Republ.) i Hadżimuratow (Turkmenia) po 11 p., Akbarow (Kirgizja) — 10,5, Nazarow (Uzbekistan) — 10, Wartanian (Armenia) — 7,5, Ambrazajtis (Litwa) — 7, Li (Kazachstan) — 6,5, Dogotar (Mołdawia) i Elkabidze (Gruzja) po 6, Stukalenko (Ukraina) — 5,5, Michkelson (Estonia) — 5,5, Kriwcow (Ukraina) — 3,5, Bereszewicz (Białoruś) — 2 p. Rachmatow (Tadżikistan) — 1,5 p. Pięciu zwycięzcom finału przyznano tytuł kandydata na mistrza.

TURNIEJ KOBIECY.

W centrum radzieckiego przemysłu tekstylnego Iwanowie przeprowadzono mistrzostwa Rosyjskiej Federacji Szachowej w konkurencji kobiecej. W turnieju wzięło udział 14 zawodniczek. Pierwsze i drugie miejsce podzieliły Fiłanowskaja (Swierdłowsk) i Soprowskaja (Okręg Leningrad).

MISTRZOSTWA REPUBLIKI KOMY.

Szachy stają się coraz bardziej popularne wśród mieszkańców miast i wsi Autonomicznej Republiki Komy. Rośnie liczba szachistów i podnosi się siła gry. Dowodem tego może posłużyć ostatni turniej o mistrzostwo Republiki, przeprowadzony w mieście Syktywkar.

Pierwsze miejsce w tych rozgrywkach zajął przedstawiciel rejonu Pieczogorskiego Stulnikow, zdobywając 10 p. na 13 możliwych.

MASOWE TURNIEJE KWALIFIKACYJNE

O masowym rozwoju ruchu szachowego w ZSRR świadczy praca organizacji szachowej w Zagłębiu Donieckim, w mieście Stalino. W ostatnich trzech miesiącach w kwalifikacyjnych turniejach przeprowadzonych w Stalino grało 5000 górników. 425 górników uzyskało pierwszą, drugą i trzecią kategorię.

Nowe radzieckie książki szachowe.

W Związku Radzieckim coraz szersze masy garną się do gry szachowej. W turniejach dla kołchozów biorą udział rokrocznie setki tysięcy zawodników. Dla nich to przede wszystkim została ostatnio wydana w nakładzie 10.000 egzemplarzy książka V. Panowa p.t. „Szachy dla początkujących", która zawiera między innymi rozdziały o strategii i taktyce szachowej, wskazówki organizacyjne dla nowopowstających sekcji, oraz wytyczne dla akcji sportowo-wychowawczej.

Mistrz świata M. Botwinnik napisał interesującą książkę p.t. „Radziecka szkoła szachowa". Posługując się stylem popularnym, autor przedstawia rozwój myśli szachowej w Związku Radzieckim. Praca Botwinnika obejmuje następujące rozdziały: „Wstęp historyczny", „M. I. Czigoryn", „A. Alechin", „Jak rozwijała się radziecka szkoła szachowa", „System przygotowywania się" i „Sukcesy szachistów radzieckich". Omawiana książka została wydana w nakładzie 25.000 egzemplarzy.

W ramach seryjnego wydawnictwa „Księga wybitnych sportowców" ukazała się monografia J. Lewina p.t. „Michał Botwinnik". Książka zawiera biografię mistrza świata, przedstawia jego sukcesy szachowe oraz pozwala nam poznać doświadczonego inżyniera i gorącego patriotę radzieckiego.

Zasłużony mistrz V. Mikenas opublikował ciekawą książeczkę p.t. „Podstawy gry w szachy" w języku litewskim.

Mistrz klasy międzynarodowej V. A. Czechower napisał pracę p.t. „Studia szachowe różnych autorów", która zawiera 250 kompozycji i jest przeznaczona dla szachistów, zajmujących się grą praktyczną.

Mając tak bogatą literaturę szachową o dużych nakładach, nie dziwne, że gra w szachy osiągnęła najwyższy na świecie poziom w Związku Radzieckim.

KONGRES FIDE

W Wenecji odbył się kolejny Kongres Międzynarodowego Związku Szachowego, w którym wzięli udział delegaci 18 krajów: Holandii, Włoch, Czechosłowacji, Anglii, Belgii, Węgier, Francji i in. W skład delegacji radzieckiej, biorącej udział w pracach Kongresu, wchodzili D. W. Postnikow, A. A. Kotow, i A. A. Alijew.

Kongres jednogłośnie uchwalił następujące postanowienia:

Przeprowadzić w sierpniu 1952 r. w Helsinkach turniej drużynowy narodów (Olimpiadę). Delegacja radziecka zgodziła się na udział w turnieju. Głównym sędzią przyszłego spotkania będzie mistrz Opocensky (Czechosłowacja).

Przeprowadzić międzynarodowy turniej dla kobiet w październiku 1952 r. w Moskwie. Turniej wyłoni kandydatkę do spotkania z obecną mistrzynią świata, szachistką radziecką Rudienko. Głównym sędzią turnieju będzie sędzia międzynarodowy, szachistka radziecka Czudowa.

Przeprowadzić we wrześniu 1952 r. w Sztokholmie międzynarodowy turniej męski, w którym weźmię udział 5 szachistów radzieckich. Głównym sędzią będzie prezydent FIDE, Rogard.

Kongres zatwierdził przedstawiony przez delegację radziecką projekt złotych medali dla szachowych mistrzów świata i projekty odznak dla międzynarodowych arcymistrzów i mistrzów.

Na kongresie przyznano tytuły międzynarodowe szachistom radzieckim. Kongres postanowił przyznać pośmiertnie tytuł sędziego międzynarodowego zasłużonemu mistrzowi sportu Zubarewowi. Tytuł sędziego międzynarodowego otrzymali również szachiści radzieccy: Kotow, Ragozin, Czudowa, Judowicz, Romanowski, Prorwicz. Tytuły mistrzów międzynarodowych otrzymali szachiści radzieccy Nowotelnow, Awerbach, Heller.

Kongres w Wenecji przeszedł w atmosferze wzajemnego zrozumienia i jednomyślności. Przedstawiciele szachistów różnych krajów rozpatrywali ważne zagadnienia dalszego rozwoju szachów i umocnienia więzi między szachistami wszystkich krajów. Jedna tylko delegacja titowskiej Jugosławii występowała przeciwko wszystkim propozycjom, skierowanym do wzmocnienia pokoju i przyjaźni między narodami. Titowcy jeszcze raz przed sportowcami wszystkich krajów zdemaskowali się, jako zawzięci wrogowie pokoju, jako wspólnicy podżegaczy wojennych.

Delegacja Czechosłowacji na Kongresie wniosła propozycję aby zwrócić się w imieniu Kongresu do wszystkich narodowych zrzeszeń szachowych z apelem do walki o zawarcie Paktu Pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami. Kongres jednomyślnie przyjął odezwę do wszystkich szachistów świata.

Turniej Strefowy F.I.D.E.

Eliminacje do Mistrzostw Świata zostaną przeprowadzone w ramach Turnieju Strefowego Wschodniej Europy w dniach od 4 — 25 sierpnia b.r. w Mariańskich Łaźniach.

Trzy ostatnie rundy odbędą się w wielkiej sali Radia Czechosłowackiego w Pradze.

Na sędziego głównego turnieju zaproszono arcymistrza radzieckiego i wiceprzewodniczącego F.I.D.E. W. Ragozina.

Dotychczas wpłynęło 7 zgłoszeń ze strony zainteresowanych krajów. Bułgaria zgłosiła udział mistrza klasy międzynarodowej A. Cwetkowa. Polska wyznaczyła jako swego przedstawiciela mistrza Wojska Polskiego A. Pytlakowskiego. Norwegia wysyła swego mistrza O. Barda. Danię będzie reprezentował mistrz E. Pedersen, który z zawodu jest robotnikiem kolejowym. Austria przysyła J. Lokvenca, który ostatnio wygrał mistrzostwa swego kraju. Egipt, który bierze udział po raz pierwszy w mistrzostwach świata, zgłosił swego

mistrza krajowego Saad Zagloul Basjuni. Z Afryki Południowej przyjeżdża długoletni mistrz krajowy W. Heidenfeld. Węgry, których przedstawiciele mają największe szanse znalezienia się w pierwszej piątce turnieju, a więc przejścia do dalszych eliminacji w 1952 w Sztokholmie, przysyłają arcymistrza L. Szabo, arcymistrza G. Barcza i mistrza klasy międzynarodowej Dr. Floriana względnie Benkö. Z Szwecji biorą udział: mistrz klasy międzynarodowej G. Stahlberg, mistrz Szwecji K. Sköld i mistrz klasy międzynarodowej E. Lundin. Czechosłowacja wyznaczyła na razie tylko jednego zawodnika, a mianowicie mistrza L. Pachmana, pozostali dwaj zostaną wyznaczeni po odbyciu eliminacji pomiędzy 5-ciu najsilniejszymi graczami.

Rumunia deleguje swego mistrza J. Balanel. Udział przedstawicieli Islandii, Izraelu i Finlandii jest niepewny. Można się więc liczyć z tym, że ogólna ilość uczestników wyniesie tylko 17 zamiast 20.

Czechosłowacja

W końcu czerwca b.r. rozpoczął się mecz korespondencyjny pomiędzy reprezentacjami miasta Pragi i miasta indyjskiego Madras nad zatoką Bengali.
Istniejący w Pradze Czeskiej specjalny sklep szachowy został ostatnio wyróżniony przez Dyrekcję Państwowych Domów Handlowych za najlepsze wyniki pracy w porównaniu z innymi punktami sprzedaży. Jak bardzo sklep szachowy uwzględnia zainteresowania swej klienteli o tym świadczą aktualne dekoracje jego okien wystawowych. Natychmiast po zakończeniu pojedynku o mistrzostwo świata między Botwinnikiem i Bronsztajnem, kierownictwo sklepu urządziło wystawę, obrazującą przebieg tego wielkiego spotkania. Można było oglądać oryginały protokułów poszczególnych partii, bogatą kolekcję fotografii z sali Czajkowskiego w Moskwie, gdzie mecz się odbywał, programy, bilety wstępu, odznaki klubów moskiewskich, programy teatralne Moskwy, fotosy z wielkiej rewii sportowej w dniu 1 maja w Moskwie itp. Zrozumiałe, że przed wystawą przesuwały się stale tłumy widzów. Dobra propaganda szachów, szła w parze z dobrą obsługą klijentów.

Rumunia.

W Bukareszcie odbyły się finały wielkiego turnieju między organizacyjnego, do którego eliminacje trwały pół roku i były przeprowadzane w 3 pionach: w Związkach Zawodowych, w Ministerstwie Sił Zbrojnych i w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Finał wygrała reprezentacja Związków Zawodowych. Indywidualnie największą ilość punktów zebrał Sergiu Samarien 10½ p. na 12, drugim był dr. Troianescu 10 pkt.

W kobiecych mistrzostwach Związków Zawodowych tytuł mistrzowski uzyskała H. Grabowiecka z 14 punktami na 15.

W sierpniu odbędzie się w Bukareszcie międzynarodowy turniej szachowy z udziałem graczy radzieckich i krajów demokracji ludowej. W turnieju bierze udział 20 zawodników,

N.R.D.

Mistrzostwa Kobiece Niemiec zostały zorganizowane przez Komitet Sportowy Niemieckiej Republiki Demokratycznej, udział brały zawodniczki z całych Niemiec. Tytuł mistrzowski zdobyła Keller, uzyskując 15½ punktu na 17 możliwych do zdobycia. Uczestniczyło 18 zawodniczek.

Mistrzostwo Berlina na rok 1951 wygrał B. Koch (8½ pkt. na 11) drugim był K. Richter (8 pkt.).

Mistrzostwo juniorów Berlina zdobył Fuchs — 4½ pkt.

Z okazji setnej rocznicy pierwszego międzynarodowego turnieju szachowego w Londynie został zorganizowany masowy mecz między miastami Halle — Magdeburg. Grano na 149 szachownicach. Mecz wygrał Magdeburg w stosunku 96:53.

Australia.

Mistrzostwa Wiednia dały dwóch zwycięzców: Leinweber i Beni po 9½ punktu. Dodatkowy mecz przyniósł zwycięstwo i tytuł mistrza zawodnikowi Beni.

Szwecja.

W Stockholmie odbył się mecz między mistrzem Finlandii Böök i młodym zawodnikiem szwedzkim Bjorn Haggquist, liczącym 19 lat. Mecz wygrał Böök w stosunku 4½:1½.

Belgia.

Urzędnicy pocztowi Belgii rozegrali telefonicznie mecz ze swoimi kolegami w Anglii. Mecz trwał 10 godzin i skończył się zwycięstwem urzędników pocztowych Belgii w stosunku 5½:4½.

Izrael.

W mistrzostwach juniorów Izrael pierwsze miejsce zajął R. Persitz z Tel-Aviwu, liczący 17 lat.

Finlandia.

Mecz międzypaństwowy Szwecja — Finlandia dał wynik 11½:8½ na korzyść Szwecji.

Anglia.

W setną rocznicę pierwszego turnieju szachowego odbył się w Anglii turniej ku pamięci Stauntona z udziałem 16 mistrzów. Pierwsze miejsce zajął Gligoricz (10 pkt. na 15) drugie, trzecie i czwarte miejsce podzielili Pirc, Stahlberg i Dr. Trifunowicz po 9½ p.

W mistrzostwach świata juniorów pierwsze miejsce zajął Ivkov, uzyskując 9½ punktów na 17 możliwych, drugie miejsce zajął Barker 8 pkt., trzecie Cruz 7 pkt. Turniej odbył się systemem szwajcarskim.

U.S.A

W turnieju zorganizowanym przez Manhattan Chess Club w Nowym-Jorku, z udziałem 12 mistrzów, pierwszy był Rzeszewski, zdobywając 8 punktów, drugie i trzecie miejsce podzielili Dr. Euwe i Najdorf, uzyskując po 7½ punktu, czwarty Dr. Fine — 7 punktów.

Australia.

Mistrzostwo Australii zdobył de Purdy, który zdobył 12 punktów na 15 możliwych.

Argentyna.

Wyniki turnieju międzystrefowego Południowej Ameryki były następujące: 1 — 2 Bolbochan i Eliskases 19 pkt. 3 Maderna 15 pkt. 4 — Flores 14½ pkt. 5 — Guimard 14 pkt.

Afryka Południowa.

Mistrzostwo Południowej Afryki zdobył W. Heidenfeld, który bierze udział w eliminacjach do Mistrzostw Świata w Mariańskich Łaźniach.

GRA KORESPONDENCYJNA

Na podstawie zgłoszeń faktów przekroczenia czasu namysłu przez partnerów — uznaje się za zakończone następujące spotkania:

W grupie 1 — Trzęsowski 0:2 Jarmużek, Wierzejewski 0:2 Jarmużek.

W grupie 3 — Kandziora przegrywa wszystkie partie przez przekroczenie czasu namysłu.

W grupie 5 — Zakrzewski przegrywa wszystkie partie przez przekroczenie czasu.

W grupie 6 — Bero 0:2 Galubiński.

W grupie 7 — Karyś 0:2 Pałłasz, Karyś 0:2 Czucharski, Karyś 0:2 Karolczyk.

W grupie 10 — Grzesik 0:2 Andrusieczko, Grzesik 0:2 Hoja.

W grupie 11 — Bijok 0:2 Fijoł, Bijok 0:2 Szymański, Kosmowski 0:2 Szymański.

W grupie 14 — Puchala 0:2 Warot, Puchała 0:2 Szoka, Danecki 0:2 Warot.

W grupie 16 — Łypacewicz 0:2 Chmielowski, Łypacewicz 0:2 Gerwin.

W grupie 17 — Wiśniewski 0:2 Chmielowski, Natalii 0:2 Chmielowski, Łubieński 0:2 Chmielowski.

W grupie 18 — Gugółka 0:2 Bilik, Gugółka 0:2 Raczyński.

W grupie 19 — Natalli 0:2 Urbański.

W grupie 21 — Dziedzic 0:2 Wolniewicz.

W grupie 23 — Gruszka 0:2 Paleski.

W grupie 25 — Piechowiak 0:2 Czyrycki, Nowak 0:2 Czyrycki.

W grupie 26 — Balcerowski 0:2 Czyrycki.

W grupie 30 — Krzyżyński 0:2 Jabłoński, Banasiewicz 0:2 Jabłoński.

W grupie 31 — Banasiewicz 0:2 Bartoszewski, Krzyżyński 0:2 Bartoszewski.

W grupie 32 — Krzykowski 0:2 Kapczyński, Banasiewicz 0:2 Kapczyński, Krzykowski 0:2 Kapczyński.

W grupie 33 — Drożniakiewicz 0:2 Wasilewski, Banasiewicz 0:2 Wasilewski.

Udziela się napomnienia ob. Piątkowskiemu (grupa 5) i Nowakowi (grupa 15) za przerwanie gry — choć z uzasadnionych powodów, ale bez powiadomienia partnerów.

Zgłoszenia o udzielenie zwolnienia należy kierować na 2 miesiące przed spodziewanym terminem, aby zwolnienie mogło na czas ukazać się w miesięczniku.

WYNIKI ROZGRYWEK

W grupie 3 — Urban 1:0 Martyniak.

W grupie 5 — Szumiel 1:0 Piątkowski.

W grupie 7 — Pałłasz 1:0 Paleski, Pałłasz 1:0 Piątkowski.

W grupie 8 — Waligórski 0:2 Mokrzycki, Waligórski 0:2 Prochowiak.

W grupie 9 — Łysiak 0:1 Kobuszyński.

W grupie 10 — Hoja 1:0 Nanik.

W grupie 11 — Szymański 1:0 Fijoł, Fijoł 1:0 Kosmowski.

W grupie 13 — Gacke 0:1 Wierzejski, Pułczyński 1:0 Wierzejski.

W grupie 14 — Ziembiński 1:0 Warot, Szoka 1:0 Warot.

W grupie 15 — Nowak 1:0 Majewski.

W grupie 16 — Gerwin 1:0 Chmielowski.

W grupie 19 — Brzeziński ½:½ Kozłowski.

Uwaga. W grupie 29 mylnie podano imię zawodnika Urbańskiego: zamiast Marcin powinno być Marian.

ODPOWIEDZI

Fr. Prochownik, Czechowice. Zgodnie z regulaminem i wyjaśnieniem dodatkowym zamieszczonym w 6, numerze miesięcznika, ob. Szczepański obowiązany jest do wykonania ruchu swym czarnopolowym Gońcem, ponieważ ruch 16. Ga3—c1 jest niemożliwy, jak to wynika z karty ob. Szczepańskiego zawierającej jego 12. posunięcie (12. Wa1-c1.) Odpowiedź ta jest równoznaczna z decyzją w sporze.

J. Segiet, Tomaszów Maz. Sprawa druków szachowych jeszcze nie została formalnie załatwiona. Pozostałe sprawy rozstrzygnięto.

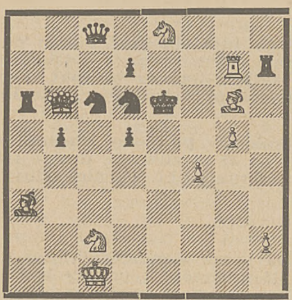
H. Chmielowski, Bydgoszcz. Sprawa sankcji za wystąpienie wzgl. niedbałe czy lekceważące prowadzenie rozgrywek korespondencyjnych znajdzie się nie-wątpliwie niebawem pod dyskusją Sekcji Szachów GKKF, która poweźmie odpowiednie uchwały. My ze swej strony — przed przystąpieniem do ustalenia składów grup turniejów kwalifikacyjnych — badamy „poprawność" zawodników pod tym względem.

DZIAŁ PROBLEMÓW

Listy prosimy adresować: Sekcja Szachów GKKF, Warszawa, Rozbrat 26 z dopiskiem „Problemy".

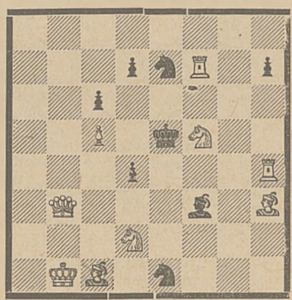
IV ROCZNY KONKURS MIĘDZYNARODOWY

790. F. Fleck
Budapeszt

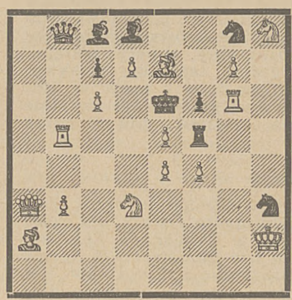
2×

791. J. Hartong
Rotterdam

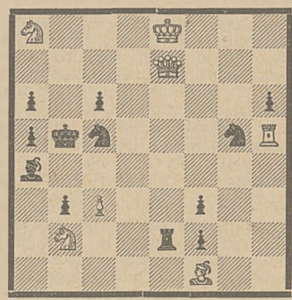
2×

792. H. § A. Molnar
Budapeszt

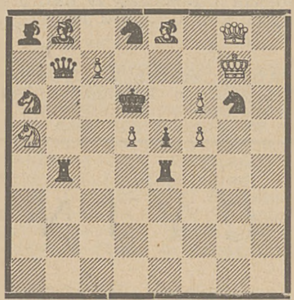
2×

793. A. Trzęsowski
Gołąbki

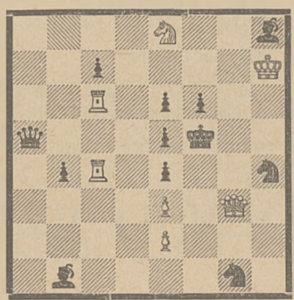
2×

794. M. Wróbel
Warszawa
pośw. Uczestnikom turnieju w Sopocie

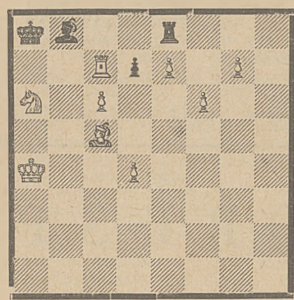
2×

795. J. J. Burbach
Zwolle

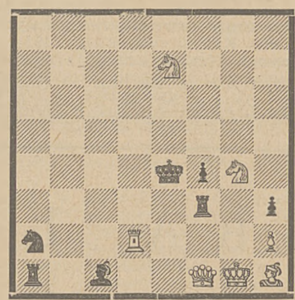
3×

796. Bo Lindgren
Lidingö

3×

797. P. A. Koetsheid
Sassenhim

Samomat w 2×

ROZSTRZYGNIĘCIA KONKURSÓW

POLSKI ZWIĄZEK PROBLEMISTÓW.

Kilka problemów okazało się niepoprawnych, dlatego podajemy nową kolejność. Dwuchodówka — L. Lindner 742 nierozwiązalne po 1...Wc7 oraz uboczne 1.Ha6 i 1.d5. Zadanie to zostaje usunięte z konkursu.

Maty pomocnicze w 2 posunięciach — M. Wróbel, nr 749 uboczne C) 1.Ke7, de8G!

Nr 750 dr L. Lindner było w niepoprawnej formie publikowane w Magyar Sakkvilag 1948.

Nr 752 dr L. Lindner było drukowane w Magyar Sakkvilag 1948. Nr 753 Baytai i Kardos, uboczne 1.Ke5. Nowa kolejność jest następująca: Nagroda R. Darvas nr 751, wzm. zaszczytne 1.T.Kardos 754 2. dr G. Paros nr 755, 3. O. Stocchi nr 756.

SZACHMATY W SSSR 1950

Dwuchodówki

I nagroda I. Birbrager (nr 798)

Gra związanej białej wieży w doskonałej formie; tematowa figura gra pięć razy po linii związana i raz matuje po uwolnieniu. Dobry wstęp 1.Ha1! oddaje pole b4 królowi. Dobra praca.
II nagroda — A. Dombrowski — 7K—7p—s6W—5p1p—3Ppk2—2s3SW—wH4WS 8 1.Hb6 Zamiana matów po ruchach czarnego króla, przyczem następuje przestawienie matujących posunięć typu „reciproc". Konstrukcja zadowala.
III nagroda — W. Jozajtes — 1H6—3w4—1W1s2h1—1ps k1pP1—4W3—2wp 1S1G—6SK—8— 1.Hc8. Poprawione obrony dwu czarnych skoczków przy równoczesnym włączaniu białych figur na pola królewskie i blokowaniu wolnego pola królewskiego w poprawce. Wzmianki zaszczytne: 1. B. Kowalenko, 2. A. Maliszew, 3. J. Wachłakow, 4. W. Sawczenko.

Pochwały: O. Tabidze, S. Pugaczew, N. Iwanow, L. Zagorujko, J. Bachłakow. Sędzia L. Łoszyński.

TEMATOWY KONKURS TRENINGOWY PROBLEMISTÓW RADZIECKICH W TRZYCHODOWCE.

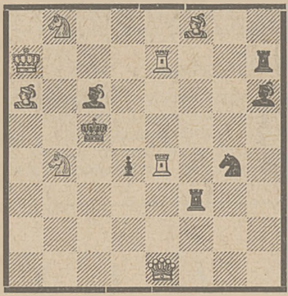
Szachmaty opublikowały rozstrzygnięcie trzech konkursów tematowych przez sędziego L. Łoszyńskiego.

I TEMAT — biały król we wstępie naraża się na szachy czarnych figur, przyczem szachowanie powoduje słabości w pozycji czarnych, wykorzystane dopiero w matującym posunięciu.
Nagroda — S. Pugaczew —6gg—1S3p2—P6G—4S1wp—WK3 kpW—P2H1 sps—6G1—8— 1.Kc4! f6+ 2.Sc3+; f5+ 2.K c5+; Se5+ 2.Sb3+. Mechanizm problemowy interesujący, ale ekonomia szwankuje, choćby taka Wh4.

164

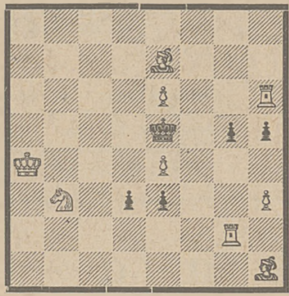
Numer niniejszy
wyszedł z druku we wrześniu

798. I. Birbrager
I nagr. Szachmaty 1950

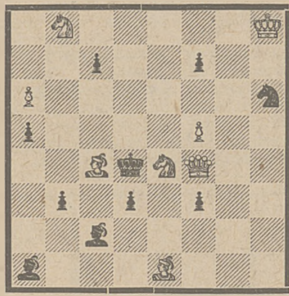
2×

799. W. Schiff
nagroda

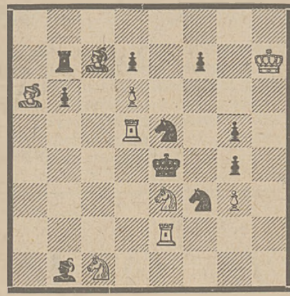
3×

800. L. Zagorujk
nagroda

3×

801. A. Jarosławcew
nagroda

3×

II TEMAT — gra białej baterii H(G)—W w 3 wariantach, przyczem ani strzelec, ani przykrycie nie mogą szachować w 2 posunięciu.

Nagroda — W. Szif — łnr 799)

1.Gd8! gr. 2.Gc7+; Kd6 2.Wg5 i 3.e5x; d2 2.Wd2, ed2 3.Gc7x; e2 2.We2, Kd6 3.e5x. Szczególnie obrony po Kd6 i e2 zręcznie wprowadzają baterię do gry i formują maty wzorowe.

III TEMAT — białe wykorzystują w matującym posunięciu przesłonę czarnej figury po odsłonie linii przez czarnego króla. Temat trzeba wyrazić przynajmniej w 2 wariantach z wzorowymi matami.

Nagroda — L. Zagorujko nr 800) i A. Jarosławcew (nr 801)

nr 800 — 1.Gd2, gr 2.Sd7, Kc4 3.Sc3x! b2! 2.Sf6! Kc5 3.Sd7x; f6! 2.Sc3+, Kc5 3.Sa4x. Mechanizm szablonowy i maty znane, ale uzyskanie dwu anty-szachowych wariantów przez skrytą przesłonę linii szachowania jest interesujące. nr 801 — 1.Sb3, gr. 2.Wd4+, Sd4 3.Sd2x; Sd3 2.Sf5 Kd5 3.Se7x; Sg6 2.Sc2+, Kd5 3.Sb4x. Różnicowanie drugiego posunięcia i obrona przez czarnego S pól b4 i e7 dowcipne. Z tego względu uważamy tę kompozycję za minimalnie lepszą od poprzedniej.

Wynik punktowy konkursu treningowego był następujący: 1. A. Jarosławcew 25½ p. 2.—3. A. Keirans i W. Weders po 22½ p. 4. E. Walcins 15 p. 5. Z. Birnow 11½ p. W konkursie wzięło udział 11 autorów.

JERUSALEM POST — EL HAMISHMAR 1950/II

Dwuchodówki

I nagroda — J. Hannelius (nr 802) 1.Se3. Zadanie typu „biały gra“ z dobrym wstępem, który zamienia temat na „Flecka“, czyli wprowadzenie kilku gróźb: każde posunięcie czarnych paruje n—1 gróźb, a po kolei każda groźba staje się wariantem. Oryginalny pomysł.

II nagroda — A. Ellerman —ggh5—3p2P1—5W1K—w1H3SS — 3wP1kp—1s5p — 2G5—8— przygotowanie: Wd6 2. Hg1x i d6 2. Wf4x. Wstęp 1. e5, gr. 2. Gf5x. Temat — We4 2. Hg1x i Ge4 2. Wf4x. A więc zamiana czarnej strategii — przesłony czarnego Gb8 na Grimshaw na polu e4. Temat Ruchlisa, gdyż posunięcia matujące pozostały te same.

III nagroda — M. Wróbel (nr 803) Przygotowanie: WSf7 lub Ke7 2. Hd7x. Wstęp 1. cd7 zamienia trzy maty, a więc Ke7 2. de8Hx, Wf7 2. de8Sx i Sf7 2. d8Hx. Czwarta promocja występuje po We7 2. cd8Sx. Różnego rodzaju blokowania wolnych pól królewskich.

Wzmianki zaszczytne: 1. J. J. P. A. Seilberger i J. Zaldo 2. H. L. Musante 3. H. Hermanson 4. J. B. Santiago.

Pochwały: A. Ellerman, L. Larsen, F. W. Nanning, C. Vaugham, D. Hjelle i I. Gross. Sędzia Helmer Ternblad.

BASHAAR 1950

Dwuchodówki

I nagroda — M. Wróbel (nr 804) 1.Sc8! Czterokrotna promocja białego piona w hetmana i skoczka na polach d8 i c8. W obronach po Wf5 i Wg5 następuje włączenie białego G na pole e8 oraz równoczesne wyłączenie białych figur, co różnicuje matujące posunięcie.

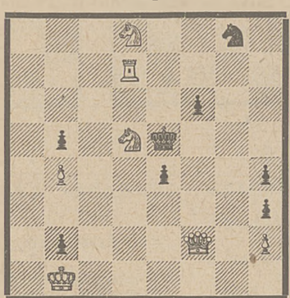
II nagroda — Castro e Melo —K7—3P3G—S2W1 p2—3S 2p1—W1 pksP2—p 3whp1—1w1P4—H1S3G1— 1. d8H Słaby wstęp prowadzi do interesującej gry czarnego Se4. W trzech wariantach występuje unikanie podwójnych duali przez uwolnienie czarnej figury, bądź bezpośredni atak. Konstrukcja nawet jak na trudny temat słaba.

Wzmianki zaszczytne: 1. Z. Geller 2. I. Han.

Pochwały: J. Goldshmidt, E. Sahaf i J. Retter.

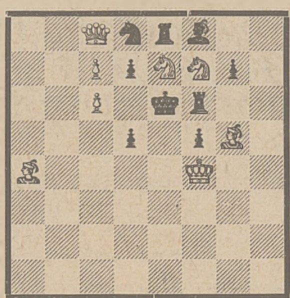
Sędziowie: J. J. P. A. Seilberger i J. J. Ebben.

Jerusalem Post
802. J. Hannelius
I nagroda

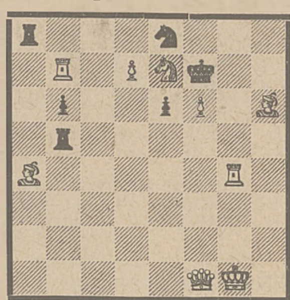
2×

El. Hamishmar 1950-II
803. M. Wróbel
III nagroda

2×

804. M. Wróbel
I nagr. Basha'ar 1950

2×

REDAGUJE KOLEGIUM
Adres Redakcji: Warszawa, Rozbrat 26. Sekcja Szachów GKKF
Prenumeratę przyjmuje PPK Ruch, Warszawa, Srebrna 12. Konto PKO I-16980.
Warunki prenumeraty: rocznie 21 zł, półrocznie 10.50 zł.

Nr zam. 1678. Nakład 4.800. Pap druk. sat. kl. V 61 × 86/70. Sierpień 1951 r.
Wyd. MON W-wa 2-B-40248